

РЕПУБЛИКА СРБИЈА  
НАРОДНА СКУПШТИНА  
ПРВА СЕДНИЦА  
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА  
Први дан рада  
2. октобар 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

\*  
\*                      \*

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, отварам Прву седницу Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

Молим вас да најпре саслушамо химну Републике Србије.

(Интонирање химне.)

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 107 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да су у сали присутна 152 народна посланика, те тиме имамо услове за данашњи рад.

Прелазимо на постављање питања.

Да ли неко од председника или овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Први се јавио Војислав Шешељ, па Енис Имамовић, Зоран Живковић, Владимир Ђурић и Ђорђе Вукадиновић.

Реч има Војислав Шешељ.

Изволите.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господа народни посланици, постављам питање председнику Републике Александру Вучићу и премијеру Ани Брнабић – зашто је у расправу по питању решавања проблема Косова и Метохије унесен термин „разграничење“? Јер, настале су спекулације у јавности да би могло бити речи о државном разграничењу, па након тога да се призна независност Косова и омогући пријем у УН. Треба јавности ставити до знања да то никада, ни у једној варијанти, не долази у обзир, и зато се мора користити термин „раздвајање“.

Показало се да Срби и Албанци не могу заједно да живе у срединама где су Албанци доминантни. Тамо где су Срби доминантни, све је нормално, све је уредно, живи се цивилизованим грађанским животом, али тамо где су Албанци доминантни, тешко Србима. Ако не могу да живе заједно, треба да се раздвоје. По ком принципу? Дванаест општина са српском већином да остане директно у правном систему Србије, а остатак Косова да добије највиши степен аутономије. Шта значи то – највиши степен? Да им се не мешамо уопште у унутрашње уређивање друштвених односа, с тим што све граничне прелазе мора да држи српска полиција. Дакле, једино то може бити опција за решавање проблема на Косову. Наравно, не треба искључити ни варијанту размене становништва тамо где има малих српских села која су потпуно изолована, да се то српско становништво пресели на подручја са српском већином, или у Прешево или Бујановац, да се размени имовина са тамошњим Шиптарима.

То је једина рационална варијанта, да би сви они који рачунају да ће на крају Косово бити признато, у овом или оном облику, као независна држава и примљено у УН једноставно распршили своје фантазмагоричне снове, јер ни Русија ни Кина неће дозволити пријем у УН уколико је Србија против тога, а Србија по свом Уставу не може ни да разговара о отцепљењу Косова. Нема ни разговора о томе. Разговара се, дакле, само о уређењу унутрашњих односа.

Ми да се не мешамо у албанску самоуправу, у том остатку општина – а и зашто бисмо се мешали, како им је, тако им је, нека сами решавају своје унутрашње проблеме – али да дефинитивно одвојимо ових дванаест српских општина и да ту Срби могу да живе потпуно растерећени брига хоће ли им ноћас неко упасти са дугим цевима, хоће ли их неко поклати на спавању, опљачкати им имовину итд.

Још једну ствар у овом склопу морам да кажем. Нема више никаквог смисла, када Албанци изазову неку кризу, да се у Србији мере приправности дижу на највиши ниво, и Војске и Полиције. Србија мора имати увек спремну једну јединицу до хиљаду војника и полицајаца, да на први следећи изазов та јединица уђе на подручје Косова и Метохије.

Зашто? Тако пише у Резолуцији 1244. Запад ће дићи велику галаму, дигнуће дреку; не може против Резолуције, изазваћемо међународну кризу, па шта? Крајње је време и да се деси нека међународна криза поводом те наше, двадесет година окупиране, националне територије. Дакле, прва следећа провокација – улази наша јединица. Ако јој треба појачање – улази и појачање. Ако јој треба авијација – улази авијација. Ми имамо гаранције Русије да Русија никад неће оставити Србију на цедилу, уопште, а поводом Косова посебно, имамо гаранције Народне Републике Кине да ће нам пружити подршку у Уједињеним нацијама.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Енис Имамовић.

Изволите.

ЕНИС ИМАМОВИЋ: Хвала.

Пре неколико дана, тачније у суботу, сви смо били сведоци стравичне трагедије која је задесила Нови Пазар када су у пожару настрадале три наше суграђанке: Алиса и Шемса, од 33 и 25 година, и њихова мајка Аница Мујковић. Њихова трагична смрт је уједно још једно упозорење на катастрофалан однос државе према Санцаку и свим грађанима који тамо живе. Зато тражим објашњење од министра полиције Небојше Стефановића, шефа Сектора за ванредне ситуације МУП-а Предрага Марића и командира Ватрогасне јединице у Новом Пазару Дарка Белића како је могуће да у граду од 120.000 становника ватрогасна служба не располаже најосновнијом опремом, нема обичне мердевине и ваздушни јастук. Питам – ко је одговоран за такво стање?

Морам да похвалим ватрогасце из суседне општине Рашка, који су дошли да помогну својим колегама. Они су дошли са новим и опремљеним возилима, из нама суседне општине, која има 20.000 становника, и њима хвала и свака част. Наша ватрогасна служба, у граду од 120.000 становника, дошла је на интервенцију у неком старом кршу, у коме нису имали ни обичне мердевине већ су чекали да донесу мердевине из Рашке да би се попели на трећи спрат стамбене зграде да гасе пожар и спасавају људе. Ватрогасци, а немају мердевине да се попну на трећи спрат!

Сви ми плаћамо порез, пунимо буџет, плаћамо саобраћајне и прекршајне казне, пет хиљада, десет хиљада, а људи нам бивају живи спаљени зато што држава има некакву своју политичку агенду према Санцаку и годинама одбија да опреми ватрогасну службу најобичнијим мердевинама.

О свему овоме на Јавном сервису, који такође плаћамо, нема ни једне једине речи. Докле? Докле овако?

Ни у једној земљи на свету министар и одговорни руководиоци не могу остати на својим позицијама када им због недостатка најосновније

опреме, обичних мердевина, троје људи буде живо спаљено на тераси; дакле, на тераси на трећем спрату, у стамбеној згради у центру једног од већих градова у земљи. Часно би било да министар, начелник Сектора и командир поднесу оставке, и ја их позивам да то учине већ данас.

А позивам и колеге из других странака из Санцака да се не делимо када су ове ствари у питању, да у овим захтевима наступимо јединствено. Ово није питање на коме треба да се делимо, ово није питање на коме треба било ко да прикупља политичке поене, јер је ово пораз за све нас, а у поразима не постоје поени, не постоје победници, сви смо поражени једном великом неправдом и неправедном политиком. Позивам и остале странке које делују у Санцаку да заједно с нама траже решавање ових проблема. Ово није питање само Бошњака, функционална ватрогасна служба не треба само Бошњацима. Клинички центар, ауто-пут, железница, све су то ствари које не служе само Бошњацима; служе и Србима, и Албанцима, и Ромима, свима који живе у Санцаку.

Ова трагедија је могла да се деси свима. Могла је и да се спречи, али се десила из једног јединог разлога – због маћехинског односа државе према већини становништва које живи у Санцаку, а то су Бошњаци. Зато ономе ко је неправедан треба именом и презименом рећи – Александре Вучићу и Небојша Стефановићу, ваша неправедна политика је довела до овога и ви сте одговорни.

**ПРЕДСЕДНИК:** Захваљујем. Прошло је нешто више од пет минута. Следећи пријављени је Зоран Живковић.

**ЗОРАН ЖИВКОВИЋ:** Неколико питања која су од интереса за овај дом, за државу Србију и за грађане Србије.

Прво питање. Шеснаестог јануара ове године на мучки начин убијен је Оливер Ивановић. Сви знамо ко је он, али више од осам месеци нико од нас не зна шта се десило, осим тога да је убијен. Ко га је убио? Ко је имао мотив за то? Која сазнања имају наше службе које су задужене за ту област и имају своје обезбеђено, по мени легално и легитимно, присуство на територији где се десило убиство?

Ниједан орган који је задужен за то – ни тужилаштво, ни службе безбедности, ни полиција – није дао никакву релевантну, корисну, разумну, професионалну изјаву на ту тему. Мислим да је то јако важно. Питам председницу Владе, министра унутрашњих послова и министарку правде – шта се десило, која су сазнања, зашто се ћути о том крвавом догађају? Ако не знате, ако ова лица која питам не знају ништа о томе, нека питају председника државе, пошто он каже да све зна.

Друга тема везана је за спољне послове. Питање упућујем премијерки и министру иностраних послова, а везано је за данашњу посету председника државе Србије Русији.

Прво питање – зашто је та посета без обавезног протокола? Ко је дочекао председника државе у Москви? С ким се видео? Да ли су му указане уобичајене почести, које нису циркус нити ријалити догађај него обавезан део сваке званичне посете? Да ли је председник државе Србије у приватној, туристичкој посети или у државној посети Русији?

Друго питање. Чујем да је ово петнаести састанак председника Русије и председника Србије. Питам министра иностраних послова и министра за привреду – који су ефекти вишегодишњих, петогодишњих разговора о извозу „фијата 500“ за Русију и независне државе које су настале од бившег Совјетског Савеза? Пет година се најављује велики успех и извоз тог „фијата 500“. Колико сам схватио, тај „фијат 500“ престаје да се производи, па питам – да ли је продат иједан?

Шта је са великим ефектима, који су исто најављивани последњих неколико година, и огромним повећањем извоза из Србије за Русију, пре свега воћа и поврћа, када царина и статистика кажу да је то повећање мање од 1%, а очекивани су огромни резултати након санкција које су међусобно увеле Европска унија и Русија?

Треће питање. Тони Блер се помиње као преговарач у име Србије о будућем статусу Косова, о будућем статусу Србије. Моје питање је – по којој платформи Тони Блер води разговоре с онима са којима води, по чијем овлашћењу и под којим условима? Колико и ко плаћа Тонију Блеру, бившем премијеру Велике Британије из времена када је Велика Британија заједно са другим државама НАТО-а бомбардовала Србију? Ко га плаћа, коју платформу заступа, које смернице, коме подноси извештаје? Да ли имамо информације и о неким другим саветницима бившег премијера, Гузенбауеру, Фратинију и још неким? За колико пара, чију платформу, чије интересе они штите? Који су ефекти саветовања које су досад вршили и коме подносе извештај? Да ли су српски парламент или српска јавност довољно важни субјекти да сазнају било шта о томе?

Последње питање постављам председници Владе и министру за информисање – по ком сазнању и по ком позиву су новинари Танјуга, РТС-а и неких других телевизија са националном фреквенцијом били присутни на Газиводама оног дана када се председник Косова, или тзв. Косова, „шалио“ са безбедношћу и са свима нама глисирајући по језеру Газиводе? Како се десило да Танјуг и РТС тамо ...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Захваљујем.

Наше прво питање упућујемо директорки Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање: да нам за све време важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија достави табеларни

преглед, по месецима, од новембра 2014. закључно са септембром 2018. године, под један, укупног износа пензија по решењима, дакле износа усклађених пензија које су одређене решењима о утврђивању права на пензију према Закону о пензијском и инвалидском осигурању; затим, месечне износе, укупне износе пензија у исплати, дакле оне који су заиста исплаћивани по Закону о привременом уређивању начина исплате пензија; трећа колона – по месецима да буде разлика ова два напред наведена износа како бисмо добили тачан податак о томе колико су тачно по месецима износила умањења пензија за сваки месец важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија, те да бисмо из тог табеларног прегледа могли да изведемо колико то вреди на данашњи дан.

Друго питање упућујемо председници Владе Ани Брнабић и министарки правде Нели Кубуровић. Занима нас колико је судских спорова покренуто на данашњи дан против Републике Србије пред домаћим судовима и пред Европским судом за људска права због примене Закона о привременом уређивању начина исплате пензија и колика је висина одштетних захтева и, додатно, потенцијалних судских трошкова који би могли пасти на терет буџета, односно грађана Србије, односно опет тих пензионера којима су пензије умањиване.

Следеће питање упућујем председници Народне скупштине. Наиме, државни ревизор је још децембра 2017. године доставио ревизију завршног рачуна буџета Републике Србије за 2016. годину, па питам – да ли ће и када бити поступљено по члану 177. Пословника те ћемо завршни рачун буџета анализирати у Скупштини и усвојити у форми закона?

Питам уједно Министарство финансија – шта је реализовано од препорука које је Државна ревизорска институција дала у тој ревизији завршног рачуна буџета Републике Србије за 2016. годину с обзиром на то да је од приспећа тог ревизорског извештаја прошло скоро десет месеци? Државна ревизорска институција исказала је резерву о завршном рачуну буџета и навела доста материјално крупних примедба. На пример, збирни извештај о непокретној имовини Републике Србије не обухвата податке о имовини свих корисника буџета. То значи да нам је централна евиденција имовине Републике Србије некомплетна. Неадекватно је уређено ко врши попис финансијске имовине Републике Србије. Није исказана имовина у вредности од преко 26 милијарди. Главна књига буџета неусаглашена је с помоћним књигама Министарства привреде, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања и са подацима буџета и у погледу учешћа Републике Србије у капиталу привредних друштава. Дакле, подаци где је држава Србија власник удела или акција у привредним друштвима. Те неусаглашености су вредне око 9,3 милијарде динара. Ово је преко 35 милијарди динара, неусаглашених података.

Надаље, наведено је да 4,7 милијарди динара није распоређено у буџет и није исказано као приход Републике Србије. То је реда величине износа кварталних умањивања пензија из протекле четири године.

Надаље, наведено је да подаци о примљеним донацијама који се воде у Управи за трезор не обухватају приходе од додатне четири и по милијарде динара донација евидентираних код Народне банке.

Једна од препорука ревизора тиче се управо уређивања, консолидације прихода и примања директних и индиректних буџетских корисника како би се сваки приходовани динар приказао на централној (кровној) националној, дакле републичкој евиденцији, јер овде причамо о 4,5 или 4,7 милијарди динара неевидентираног, потенцијално неевидентираног, прихода. То је преко десет милијарди. Да ли је онда неко баратао са преко десет милијарди прихода буџета мање када је одлучивао у ком износу и колико дуго ће пензије бити умањиване да би се уштедама надоместио тај недостајући приход који није евидентиран? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Моје прво питање иде на адресу Министарства пољопривреде и господина Бранислава Недимовића. Хтео сам да га питам и у четвртак, али нити сам ја стигао на ред нити је он био присутан. Тиче се продаје ПКБ-а.

Поред свих ових политичких и озбиљних тема и разних димних завеса које се, рекао бих, тенденциозно бацају ради произвођења једног политичког ријалитија, у коме, хтели – не хтели, сви учествујемо, ова важна национална и државна тема, продаја ПКБ-а, некако је остала у другом плану.

Моје конкретно питање се тиче... Захтевам од министра и Министарства информацију о тој продаји, о процени и ко је урадио процену о неопходности те продаје, зашто није било шансе или жеље да се ПКБ спаси и задржи. Јер, заиста, сваки сељак у Србији зна да се не продаје њива испред кућног прага. ПКБ јесте њива испред кућног прага Београда, важна у сваком погледу. Ако се каже, као што се чуло у бледим покушајима да се оправда та продаја од стране режима, да је он упропашћен, девастиран, у дуговима, било је времена, већ више од пола деценије, шест година, да се то стање поправи и да ново, способно руководство комбината, односно компаније и Влада, под вођством СНС-а, поставе добар менаџмент, направе добар план и спасу ПКБ. Овако, мислим да је штета велика, дугорочна и, бојим се, непоправљива.

Потпитање уз ово питање – да ли је тачно да је купац ПКБ-а, нашег пољопривредног, аграрног драгуља, фирма која је регистрована недавно у Иригу, са сто динара оснивачког капитала, на једно домаће физичко лице?

Друго и најважније питање иде на адресу председника државе, премијера и Министарства спољних послова, мада прве две адресе углавном не одговарају на питања; треће одговара, али углавном незадовољавајуће. Тиче се најважнијег државног и националног питања у овом тренутку, и јуче, и данас и сутра, то је Косово и Метохија, и једног важног сегмента унутар тог питања, а то је Резолуција 1244, према којој, то је моје мишљење, наша актуелна власт има маћехински однос, као да покушава да ту резолуцију некако багателише, маргинализује и гурне под тепих. То се најбоље могло видети прошле недеље на заседању Генералне скупштине УН где је наша премијерка госпођа Брнабић успела да у току читавог излагања ниједном не помене тај најважнији међународни документ на којем се базира тапија, односно базирају се захтеви и очекивања Србије у вези са Косовом и Метохијом.

И председник Вучић је више пута тако багателишући и успутно, рекао бих неадекватно, говорио о тој резолуцији. А с друге стране (он је данас у посети Русији па може да провери ако то није тако), руски представници, дипломатски, од нижих до највиших, непрестано, сваки пут истичу, када говоре да подржавају споразум и договор Београда и Приштине, увек кажу – у складу са Резолуцијом 1244. Тако јасног става, нажалост, српско државно руководство нема, ни од стране министра, а посебно од стране премијера и председника земље.

Само као мали подсетник... Кажем, и симболички је можда згодно што баш данас, у овом тренутку, Александар Вучић разговара или ће разговарати са Владимиром Путином. Само у року од месец дана министар Сергеј Лавров је три пута у Савету безбедности, дакле тамо где госпођа Брнабић није стигла, поменуо Резолуцију 1244. У Сочију Ивици Дачићу и у Бањалуци недавно, 21. августа, 28. септембра. Да не помињем Марију Захарову, да не помињем неке друге, нижерангиране високе функционере.

У одговору који је наше Министарство спољних послова упутило мени каже се, цитира се став да „Русија подржава сваки договор Београда и Приштине“. Да, али ту није тачка него запета, у наставку се увек каже: „у складу са Резолуцијом 1244“. Дакле, моје питање је – зашто наш политички и државни врх игнорише, или као да се осећа нелагодно због Резолуције 1244, него морају други да га, односно да нас подсећају на значај те резолуције?

Неко може рећи да је то слово на папиру, али слово на папиру је важно, поготово ако је тај папир важан међународни документ који је, узгред буди речено, још увек на снази без обзира на то шта су они после чинили, добро или лоше, говорим за политичке представнике Србије. Хвала.



ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Посланица Александра Јерков.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Двадесет шестог марта 2013. године Зорица Јовановић из Баточине постала је прва жена из Србије која је доказала да јој је дете 1983. године украдено из породилишта и да је њено дете, за које су јој у болници рекли да је умрло, заправо живо. Тада је, 26. марта 2013. године, Европски суд за људска права у Стразбуру пресудио да јој је повређено право на породични живот, да треба да добије одређену надокнаду. Део на који се односи моје данашње питање јесте тај да је Европски суд том приликом обавезао Србију да годину дана након правоснажности пресуде мора да усвоји закон о несталим бебама и успостави механизме којима ће се обезбедити обештећење сваког родитеља у Србији коме је дете украдено из породилишта.

Пресуда је постала правоснажна 9. септембра 2013. године, што значи да је рок за Србију да усвоји овај закон био 9. септембар 2014. године. Данас је 2. октобар 2018. године, колегинице и колеге, прошло је више од четири године откако је Србија морала да усвоји закон о несталим бебама. Четири године касније Влада Републике Србије није у стању да предложи тај закон, а Народна скупштина Републике Србије и владајућа већина у њој нису у стању да усвоје тај закон.

У међувремену је Савет Европе у неколико десетина наврата опомињао Србију да овај закон мора да усвоји. Само у претходних годину дана то је било 21. септембра 2017. године, 7. децембра 2017. године, 15. марта 2018. године и последњи пут 7. јуна 2018. године. Том приликом је Србија добила рок да до 1. октобра 2018. године усвоји овај закон, више него четири године касније када га је морала усвојити. Тај рок, колегинице и колеге, истекао је јуче. Јуче је био последњи рок који је Савет Европе дао Србији да усвоји закон о несталим бебама. Моје питање вама као колегама у Народној скупштини јесте – због чега ви овде седите? Због чега сте се кандидовали за народне посланике? Да ли знате да ми овај закон треба да усвојимо не због тога што смо у обавези да испуњавамо пресуде Европског суда за људска права него због тога што смо у обавези да радимо за грађане Србије?

Ја сам у овом сазиву 22 пута предложила да се овај закон усвоји. Данас ћу то учинити 23. пут и неће ме бити срамота да га предлажем све док вас није срамота да за њега не гласате. У претходном сазиву сам 30 пута предложила да овај закон буде усвојен. Имам питање опет за вас – у чему је проблем, због чега не желите да се овај закон усвоји? Због чега не желите да тим људима којима се десила вероватно најгора ствар која

икоме може да се деси помогнемо да дођу до какве-такве правде и каквог-таквог задовољења?

Ми у скупштинској процедури имамо предлог закона који је дала Влада да би испунила своју обавезу према Савету Европе, који од марта ове године, а био је и у претходном сазиву, никако не долази на дневни ред. Разумем због чега не долази на дневни ред – родитељи су рекли да је то увреда за њих.

Љутите се када ових дана на друштвеним мрежама грађани стављају спискове посланика који нису гласали за законе који се односе на финансирање лечења у иностранству болесне деце; кажете да је то цртање мета посланицима на челу, кажете да је то урушавање институција. А да вас питам, зар није урушавање институција то што гласате на звонце, што чекате да председница Скупштине звони па да онда за нешто гласате? Тако да је моје питање председници Гојковић – због чега, госпођо Гојковић, не звоните када се на дневном реду нађе Предлог закона о несталим бебама и докле имате намеру да чекате?

ПРЕДСЕДНИК: Четири минута и педесет шест секунди.

Поставили сте питање само мени, очигледно. Да вам кажем, откако сам у мандату председника Парламента ни један једини пут још никоме нисам звонила, то може да се докаже. Јесте духовито, али посматрајте моје руке, ја не звоним никоме. Да ли неком одзвања, то заиста не знам.

Што се тиче предметног закона, ево, ту је председник Одбора за правосуђе, господин Петровић. Пре недељу дана сам му предложила да стави предлог закона о којем сте говорили на дневни ред Одбора. Поставите му питање када ће то бити. Мени је рекао у другој половини октобра и да је такав договор постигао са министарком правде. Ја могу одмах то да ставим на дневни ред. И сами сте рекли, у вашој десетој или једанаестој реченици, да вам је разумљиво зашто се то не налази пред пленумом, јер ово је већ други предлог закона који Влада Републике Србије предлаже, закон о несталим бебама, али се поједина удружења увек противе доношењу. Онда не разумем уопште ваше питање.

(Александра Јерков: Верујем.)

Наравно, јер је ваше питање очигледно политички обојено, а није у циљу да донесемо закон којим ће бити задовољене категорије грађана Србије на које се материја односи.

(Александра Јерков: Срам вас било!)

Хвала вам што кажете „срам вас било“, али ви желите само да слушате себе, а ја дајем одговор на ваше питање. Неком се допада, неком се не допада, али неко жели да нађе решење којим ће они бити задовољни. А ви желите да се стави на дневни ред, да расправљамо овде о предлогу закона па да онда ви говорите да сте против тог закона. Два потпуно

различита политичка виђења како се доноси закон. Ако је ваше питање да хоћете предлог закона, хоћете ли стати иза тог предлога закона, или желите да се донесе овде закон који ће задовољити грађане на које се та материја односи? Тако је велика, велика разлика у вођењу политике између људи који воде рачуна о томе да грађани буду задовољни и оних који желе да уберу некакав политички поен на туђој несрећи, за коју нисмо заслужне ни ви ни ја него неко давно, давно у прошлости.

Реч има народни посланик Бранка Стаменковић.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала за аплауз.

Питање за министра пољопривреде. Паори из Банатског Карађорђева замолили су да се њихова мука изнесе у Народној скупштини и да се министар пољопривреде, ако је то икако могуће, заложи да се њихов проблем реши.

Наиме, у Банатском Карађорђеву је спроведен процес комасације мимо свих правила, уз бројне неправилности, тако да се највећем броју малих газдинстава одузима добра земља, а заузврат им се даје земља лошијег квалитета. Такође, у процесу комасације, у комисији за комасацију чланови су били људи који су у директном сукобу интереса и имају личну корист од овако спроведене комасације.

Ово је за паоре из Банатског Карађорђева и изузетно емотивно питање, јер они су потомци наших солунских ратника, који су ту земљу добили због својих заслуга у борби у Првом светском рату. У својим домовима они чувају силно ордење својих прадедова. Они врло емотивно реагују на помисао да се та земља, коју називају „добровољачка земља“, на овај начин од њих отима. Притом, пре самог поступка комасације њима је било обећано да се „добровољачка земља“ неће дирати.

Они моле министра пољопривреде да обрати пажњу, да се упозна с овим случајем и да учини све што је у његовој надлежности да се отклоне неправилности које су направљене током процеса комасације, тј. да цео процес крене испочетка, према закону и прописаним правилима.

Друго питање је за председницу Владе Ану Брнабић. Посланичка група „Доста је било“ прошле недеље представила је јавности Нацрт закона о Косову и Метохији, који за основ има пресек између Устава Републике Србије и међународног права, тачније Резолуције 1244, и предлаже једно дугорочно, одрживо решење за статус Косова и Метохије и решавање осталих проблема од којих становништво у тој јужној српској покрајини пати. Као модел за решавање овог проблема узет је однос између Данске и Фарских острва. Усвајањем овог закона, што иначе и наш Устав предвиђа, избегла би се потреба за потписивањем било каквог обавезујућег споразума са Приштином; отклонио би се један од разлога који се најчешће наводи као разлог за потписивање тог споразума, а то је

да ми немамо уставну контролу над комплетном територијом. Значи, уз помоћ овог закона, та контрола се успоставља, у потпуности се Косово и Метохија подводе под наш Устав, уставноправни поредак и међународно право.

„Доста је било“ намерава да у октобру организује јавне расправе, округле столове, јавна слушања. Упутили смо копију овог писма, са копијом овог нацрта закона, председници Владе, председнику Републике и председници Народне скупштине, свим релевантним политичким организацијама, Српској православној цркви, Српској академији наука и уметности. Овим отварамо дугоочекивани унутрашњи дијалог о Косову и Метохији.

Питање за председницу Владе гласи – да ли ће узети учешћа у важној јавној расправи о решењу за статус Косова и Метохије које је предложила Посланичка група „Доста је било“ кроз нацрт овог закона, који треба да постане предлог и уђе у скупштинску процедуру? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има посланик Муамер Бачевац.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Уважена председавајућа, уважене колегинице и колеге, у суботу се десила, чули сте и вероватно видели, једна стравична несрећа која је погодила град Нови Пазар, један пожар који је нажалост, јуче се видело, однео три млада живота.

Овај несретан догађај обележила је, пре свега, неблаговремена и неадекватна реакција ватрогасаца јединице из Новог Пазара, пре свега узрокована недостатком опреме за гашење пожара као и за помоћ угроженима у тим ситуацијама.

С друге стране, овај догађај обележило је херојство, солидарност комшија Новопазараца, Срба и Бошњака, који су се заиста у великом броју створили ту и успели, врло тешко, уз помоћ јавних предузећа Града Новог Пазара и уз помоћ која је стигла из Рашке, да локализују, зауставе пожар и да зауставе катастрофу јер је пожар претио да угрози комплетну зграду те да изгори један велики комплекс зграда у Новом Пазару.

Стога желим да се овом приликом захвалим свим грађанима Новог Пазара на једном херојском чину и солидарности која краси грађане Новог Пазара. Штаб за ванредне ситуације града Новог Пазара одбио је да усвоји извештај ватрогасно-спасилачке јединице с обзиром на то да се није поклапао са изјавама грађана и људи из јавних предузећа који су били на лицу места, уз констатовање да је наша јединица недовољно опремљена и да се мора учинити све да се она што пре опреми квалитетном опремом за гашење пожара и спасавање. У сваком случају, констатовано је да је могло много боље да се реагује и да је могла пре и квалитетније да се санира ова несрећа.

Овом пожару у Новом Пазару претходило је још неколико пожара који су мене подстакли да 2015. године, када смо усвајали тзв. Тамарин закон или Закон о заштити од пожара, који је био афирмативан и добар закон, сугеришем министру и позовем га да боље опреми ватрогасно-спасилачку јединицу у Новом Пазару и у њој упосли још људи. Наравно, инсистирао сам да то буду грађани Новог Пазара с обзиром на то да у самој јединици има мало људи који су из Пазара, бошњачке националности и да грађани Новог Пазара боље познају инфраструктуру зграда и додатно су мотивисани да развијају ову јединицу, њено ангажовање и деловање. Међутим, поред обећања која смо добили, досад није ништа учињено на томе.

Користим ову прилику да још једном апелујем на МУП и Сектор са ванредне ситуације, у чијој је искључивој ингеренцији ова ватрогасна јединица у Новом Пазару, да што пре ојача инфраструктуру ове ватрогасне јединице, да је ојача у опреми, у људима, да додатно обучи ове људе и упосли што више људи, онолико колико заслужује град од 130.000 становника, са специфичном инфраструктуром, уским улицама. Наравно, по могућству, да то буду грађани Новог Пазара, још једном кажем, који су у предности у пружању помоћи јер боље познају инфраструктуру и, на крају, додатно су мотивисани да пруже помоћ јер бране свој град.

Подсетићу још једном да ниједна локална самоуправа није надлежна за овакве ватрогасне јединице, али морам да похвалим локалну заједницу, која је са градоначелником била одмах на лицу места, где су директори јавних предузећа учествовали у гашењу пожара као и велики број грађана, којима се овог пута захваљујем.

Знам да у држави има проблема, али још једном понављам да нам је заштита људи и њихове имовине увек на првом месту и стога позивам на брзу реакцију.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, прошлог четвртка сам покушао да у име грађана Републике Србије од министара који су били овде да одговарају на посланичка питања дођем до одговора на нека питања. Са жаљењем морам да констатујем и сада да министри нису одговорили ни на једно једино питање које сам им поставио и стога ћу данас покушати да то урадим са премијерком. Постављам питање премијерки госпођи Ани Брнабић с обзиром на то да њени министри нису дали одговоре. Надам се да ће овог пута она, као неко ко предводи Владу Републике Србије, смоћи снаге да

грађанима Републике Србије да одговоре на нека јако важна питања која се тичу Републике Србије.

Прво питање које постављам је у духу онога што смо чули од председника Републике, да је његова политика према Косову и Метохији доживела пораз. Он је за тај пораз окривио грађане Србије, назвао их плачљивима, назвао их губитничким народом. Само не знамо нити шта је била та политика, нити о чему се разговарало, нити која је политика доживела пораз, али знамо да су за то криви грађани, а никако Александар Вучић и Влада Републике Србије. Постављам питање – која је то политика која је доживела пораз?

Друго питање које такође постављам премијерки Владе Републике Србије јесте – која ће бити следећа политика коју ћете заступати у вези са Косовом и Метохијом с обзиром на то да је претходна, за коју не знамо која је била, доживела пораз, па да о томе обавестите грађане Републике Србије и овај парламент? Да ли је то политика коју Тони Блер заступа сада путујући по свету и заступајући политику Александра Вучића? На крају крајева, ко њега плаћа, за шта га плаћа и шта он у име грађана Србије може да преговара, неко ко је био један од главних људи који су спроводили НАТО агресију 1999. године?

Такође, постављам питање Влади Републике Србије – да ли је упозната и шта је предузела у вези с одлуком коју је донела влада Косова да се на делу територије општине Грачаница, тачније у Ајвалији, граде резиденције владе Косова, где ће бити пресељене одређене институције из Приштине? Председник општине Грачаница је дао део територије своје општине да Албанци ту граде своје резиденције. Шта ће Влада Републике Србије предузети по овом питању? Или сте већ почели да се разграничавате?

Представници Српске листе прете Савезу за Србију, лидерима и члановима Савеза за Србију, а боље би им било да дају одговор шта договарају са њиховим коалиционим партнерима, Рамушом Харадинајем, Хашимом Тачијем и осталима са којима данас заједно владају на Косову.

Следеће питање на које такође нисам добио одговор јесте – ко је убио Оливера Ивановића, и зашто? И докле се стигло са истрагом? Зашто су настављени бриселски преговори ако смо чули од представника Владе и председника Републике да се неће наставити преговарање у Бриселу док се не пронађу убице Оливера Ивановића? Прошло је свега четрдесет дана од његовог убиства и ти преговори су настављени.

Даље, постављам питање – да ли смо сазнали ко су људи који су багерима рушили објекте у центру Београда, у Савамали, 24. априла 2016. године? Да ли је могуће да у једној држави ми и дан-данас немамо одговор на то питање?

Следеће питање је – ко је одговоран за пад потпорног зида на Коридору 10 и докле је стигла истрага БИА, коју је ангажовала госпођа Зорана Михајловић као ресорни министар?

Такође постављам питање – зашто није и када ће бити срушен нелегални објект на Копаонику, који је слика и прилика начина како се води ова држава?

И, наравно, још једно питање – зашто је Србија и даље на црној листи ФАТФ-а, осумњичена за прање новца и финансирање тероризма, заједно са Северном Корејом, Етиопијом, Сиријом, Ираком, Ираном, Јеменом? Једина земља из Европе јесте Србија.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани народни посланици и поштовани грађани Србије који пратите овај почетак редовног јесењег заседања Народне скупштине Републике Србије, помаже Бог свима! Изузетно ми је било драго слушати у Дому Народне скупштине Републике Србије српску химну „Боже правде“ и лепо је чути да ми овај наш посланички рад почињемо молитвом, јер, не заборавите, химна „Боже правде“ је молитва.

Оно што желим пре свега да питам председника Србије Александра Вучића јесте – ко га је овластио да преговара о Косову и Метохији? Не сећам се да је за ове две и по године актуелног сазива Народне скупштине Републике Србије икада тема Косова и Метохије дошла на дневни ред. Ја ћу упознати грађане Србије с тим шта су, рецимо, наше данашње теме дневног реда: очување афричко-евроазијских миграторних птица водених станишта, заштита и одрживи развој Карпата и очување популације слепих мишева у Европи. Дакле, то су приоритети Владе Републике Србије и Народне скупштине Републике Србије, а тема Косова и Метохије, о којој говори читав свет, две и по године не може да дође на дневни ред актуелне скупштине.

Генерални секретар Председништва Никола Селаковић недавно је устврдио да је Александар Вучић главни преговарач. Опет питам – ко га је и када овластио? Када је у овом парламенту усвојена платформа на основу које он може о нечему да преговара и уопште да буде овлашћен за то? Такође, сам Александар Вучић је јуче изјавио да не преговара Тони Блер у његово име о разграничењу, корекцијама граница, подели Косова, признању независног Косова, него он лично преговара. Понављам, ко га је и када за то овластио?

Друго питање на исту адресу, председника Србије и председника Владе Републике Србије, гласи – тражим јавни деманти да општине Прешево, Бујановац и Медвеђа, као део државне територије Републике

Србије, никада нису биле нити ће икада бити предмет било каквих преговора о разграничењу, корекцији граница, подели Косова и Метохије или било каквој размени нашег за наше. Никада ниједан представник актуелне власти није демантовао јавно да су Прешево, Бујановац и Медвеђа, територија Републике Србије, у овом тренутку на столу тајних преговора Александра Вучића и Хашима Тачија.

Додатно питање – каква је улога сина Џорџа Сороша, Александра Сороша, који се у више наврата састао са Александром Вучићем, а пре неколико дана и са Хашимом Тачијем и јавно на свом „Твитер“ налогу окачио заједничку слику са Хашимом Тачијем и рекао да је с њим разговарао о признању Косова? Чијем признању Косова? Да ли можда његовог пријатеља Александра Вучића, са којим се редовно састаје овде у Београду и широм света? Зар то није онај исти српски душманин Џорџ Сорош, кога СНС и режимски таблоиди непрестано нападају да прави некакве пучеве, револуције у Србији, а онда се председник СНС-а и председник Србије састаје с његовим сином и очито му је он посредник у разговорима са Тачијем?

Тражим, истовремено, да се размотри и да ми се одговори на питање који је смисао Координационог центра за Прешево, Бујановац и Медвеђу, који ништа не ради. И како се уопште општина Медвеђа, која никакве везе са Прешевом и Бујановцем нема, третира у том заједничком координационом центру? Каква је то „прешевска долина“, која никада није постојала, нити сада постоји, већ постоје општине Прешево, Бујановац, Медвеђа? У том смислу, Српски покрет Двери тражи укидање овог координационог центра, који иначе ништа не ради.

Веома важно питање за председника Владе Републике Србије је – ко је министар културе у Влади Републике Србије, да ли је то Владан Вукосављевић или Жељко Митровић? Када је Владан Вукосављевић с правом критиковао ријалити програме, које треба забранити, укинути, опорезовати и на сваки други начин спречити да трују и распамећују овај унесрећени народ, и стао против ријалити шоуа, и председник Владе и министри војске и полиције, што је посебно занимљиво, стали су на страну Жељка Митровића као правог министра културе, односно некултуре у Србији.

Коначно, питање за Агенцију за борбу против корупције – да ли је Српска напредна странка у другом кругу председничких избора 2012. године „опрала“ 246.000.000 динара уплаћених на рачун фантомске маркетиншке агенције, која није ни уписана у АПР и не постоји? Да ли је та агенција власништво кума Александра Вучића Горана Веселиновића? И да ли је на тај начин у приватне џепове од државних пара пребачено два милиона евра? Хвала.



ПРЕДСЕДНИК: Време, хвала.

Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, моје прво питање је за Министарство финансија и пореске органе – да ли је тачно да је средствима из изборне кампање за председничке изборе политичка странка Двери свом лидеру куповала одећу 27. априла 2017. године?

Ви врло добро знате да средства... Имам све фактуре, добио сам их од те политичке организације, од инсајдера, који ми је доставио цело њихово рачуноводство. Двадесет седмог априла политичка странка Двери свом лидеру, који има плату 100.000, купује одећу. Каже, мушки сако 24.600 динара. То мора да је нешто фирмирано. Овде већина нас носи одела, доноси Лале из Пирота, за седам-осам хиљада динара, одело комплетно. Каже, мушки сако, број два, 19.680 динара. Видим ја да је то тамо нешто скупо и фирмирано. А онда даље: мушки сако, трећи, 19.440 динара. Зашто бисте имали један сако? Најбоље имати три. Мушке панталоне 12.600 динара. Идемо даље: поново мушке панталоне, 17.760 динара, па на крају мушки капут 15.000 динара.

Е сада, ако су ова средства била намењена и држава их је дала за изборну кампању, питам надлежне органе – да ли се она могу трошити за куповину одеће лидеру једне политичке странке, који, узгред буди речено, има плату 100.000 динара?

Идемо даље. Моје следеће питање је Влади Републике Србије, Министарству спољних послова – да ли је ово Тони Блер? Дакле, Зоран Ђинђић и Тони Блер. Да ли се тај сусрет десио, колико пута? Колико пута се Борис Тадић сусрео са Тонијем Блером? Колико се пута пријатељ Бошка Обрадовића Вук Јеремић сусрео са Тонијем Блером? Колико пута је био одушевљен и да ли је то одушевљење пренео љотићевцима? Дакле, колико се пута то десило и да ли је Влада Републике Србије, односно да ли је Министарство спољних послова у америчке агенције издвајало паре, па и за ове сусрете, за наводно лобирање итд.?

Верујем да колега Живковић, који је овде нешто говорио о Тонију Блеру, ово није видео. Вероватно је био под утицајем „ватрене водице“, једноставно је то пренебрегао да види. Али зато питам органе да ми одговоре на то.

Даље, за Министарство пољопривреде питање – да ли је тачно да је извоз српског аграра у Русију порастао два пута, с обзиром на то да се овде тврдило да је тај извоз скочио свега за 1% и овде се веома неумесно говорило о Русији и нашим односима са том нама братском и пријатељском земљом?

Даље питам – шта ће Влада предузети поводом претњи које је Бошко Обрадовић упутио позивајући војску и полицију да насилно смене председника Републике Србије? Шта ће Министарство правде, тужилаштво и полиција предузети поводом тога што је прекршен члан 309. Кривичног законика, који каже: „Ко у намери угрожавања уставног уређења или безбедности Србије позива или подстиче да се силом промени њено уставно уређење, свргну највиши државни органи или представници тих органа, казниће се затвором од шест месеци до пет година“? Тражим од државе, Владе, тужилаштва да се закон поштује, јер овде мора да влада сила закона, а не закон силе.

На крају да питам – шта ће Влада Републике предузети поводом невиђене анτισрпске кампање у Црној Гори где део црногорског народа, руководства тврди да је српска војска окупирала Црну Гору 1918. године?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, пре свега, на почетку желим да демантујем оно што је рекао Ђорђе Вукадиновић, да Ана Брнабић у недавној посети Уједињеним нацијама није спомињала Резолуцију 1244. Дакле, председница Владе Ана Брнабић је на форуму који се одржавао у оквиру УН у Њујорку, на форуму „Акција за мир“, изричито тражила да се мисија Унмика не смањује, ни у броју чланова ни у трајању мандата. Ово говорим због грађана Србије, да не би остала неистина да председница Владе у УН није спомињала Резолуцију 1244 и Мисију УН на Косову и Метохији.

Моје питање упућено је Државној ревизорској институцији, а везано је за изјаву Родољуба Шабића, лажног повереника за информације од јавног значаја, који из дана у дан све више показује своје право политичко лице. Наиме, иако је некада био перјаница ДОС-а, 2001, 2002. године као потпредседник Народне скупштине, па се одједном претворио у некакав независни државни орган, он је пре неколико дана, тачније 26. септембра 2018. године, за лист „Данас“, који је познат, је л’ тако, по „објективном“ писању о Александру Вучићу и Српској напредној странци, изнео читав низ неистина. Рекао је да је, на његов позив, Државна ревизорска институција дошла у његову службу Повереника за заштиту података о личности и информације од јавног значаја, сачинила извештај, да је тај извештај објављен на званичном сајту ДРИ и да је државни ревизор констатовао да сам ја као председник Посланичке групе СНС слагао да је Родољуб Шабић за своја службена путовања потрошио 1.350.000 динара.

Истовремено, мене је оптужио да сам ја и, каже, „Мартиновићеви посланици“... Овде нема ниједног „Мартиновићевог посланика“ сем

посланика Српске напредне странке. Да су, дакле, „Мартиновићеви посланици“ потрошили 150.000.000 динара или 1,27 милиона евра. Онда је наставио даље у свом уобичајеном маниру – како смо ми из Српске напредне странке ботови, да му претимо метком у главу, ножем, да га простачки вређамо, да смо пласирали невероватну вест да је давао информације некаквим тајним службама...

Истовремено, желим да подсетим грађане Србије да је тај исти Родољуб Шабић мог колегу Маријана Ристичевића назвао „лажљивим лупежом“ само зато што га је питао да ли је тачно да су од Британске амбасаде он и тадашњи Заштитник грађана Саша Јанковић добили 80.000 фунти, за шта се касније испоставило да је потпуно тачно.

Дакле, желим да питам Државну ревизорску институцију, прво – да ли је дошла у службу Повереника на захтев Повереника или по сопственој иницијативи, по редовном програму који ДРИ има за преглед пословања свих државних органа, па и Повереника за информације од јавног значаја? Да ли је тачно да је Родољуб Шабић за своја службена путовања потрошио 1.350.000 динара или је у питања нека друга бројка? И питам Државну ревизорску институцију – да ли је на својој званичној веб-презентацији објавила коначан извештај о ревизији пословања господина Родољуба Шабића и његових сарадника?

Такође, питам Родољуба Шабића, као државног органа, за кога знам да није независан, да отворено ради против своје државе, да отворено ради против њених интереса, да отворено ради против интереса наших обавештајних служби – када ће престати са таквим активностима, зато што он плату не прима од тих страних обавештајних служби него из буџета Републике Србије?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Обавештавам вас да су спречени да присуствују седници посланици Душан Тарбук и Стефана Миладиновић.

Молим вас да пре преласка на гласање утврдимо кворум.

Молим да убаците своје картице у посланичке јединице електронског система.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 146 народних посланика.

Достављени су вам записници Прве, Друге, Треће, Четврте и Пете седнице Првог редовног заседања, затим записници седница Шестог, Седмог и Осмог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву и записници Петнаесте, Шеснаесте, Седамнаесте, Осамнаесте и Деветнаесте посебне седнице Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

Прелазимо на одлучивање.

Стављам на гласање Записник Прве седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години, одржане 6, 7, 8, 9, 12, 13, 14. и 22. марта 2018. године.

Закључујем гласање: за – 128, против – нико, уздржан – један.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила Записник Прве седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у овој години.

Стављам на гласање Записник Друге седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години, одржане 26, 27, 28. и 29. марта и 2, 3, 4. и 5. априла у овој години.

Закључујем гласање: за – 130, против – нико, уздржана – два, није гласало – 16 посланика.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила овај записник.

Стављам на гласање Записник Треће седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години, одржане 11, 12, 16, 17, 18. и 19. априла ове године.

Закључујем гласање: за – 131, против – нико, уздржана – два, није гласало – 17 посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова усвојила овај записник.

Стављам на гласање записник Четврте седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години, одржане 24, 25, 26. и 27. априла и 3, 4, 7, 8. и 9. маја.

Закључујем гласање: за – 131, против – нико, уздржан – један.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила овај записник.

Стављам на гласање Записник Пете седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години, одржане 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24. и 25. маја 2018. године.

Закључујем гласање: за – 131, против – нико, уздржана – два.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила овај записник.

Стављам на гласање Записник седнице Шестог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву, одржане 1, 4, 6, 7. и 8. јуна 2018. године.

Закључујем гласање: за – 130, против – нико, уздржан – један.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила овај записник.

Стављам на гласање Записник седнице Седмог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву, одржане 12, 13, 15, 18, 19. и 20. јуна 2018. године.

Закључујем гласање: за – 131, против – нико, уздржан – један.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила овај записник.

Стављам на гласање Записник седнице Осмог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву, одржане 21, 22, 25, 26, 27. и 28. јуна 2018. године.

Закључујем гласање: за – 131, против – нико, уздржан – један.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила овај записник.

Стављам на гласање Записник Петнаесте посебне седнице Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву, одржане 28. и 29. маја 2018. године.

Закључујем гласање: за – 130, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила овај записник.

Стављам на гласање Записник Шеснаесте посебне седнице Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву, одржане 7. јуна 2018. године.

Закључујем гласање: за – 130, против – нико, уздржан – један.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила овај записник.

Стављам на гласање Записник Седамнаесте посебне седнице Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву, одржане 19. јула 2018. године.

Закључујем гласање: за – 130, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила овај записник.

Стављам на гласање Записник Осамнаесте посебне седнице Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву, одржане 23. јула 2018. године.

Закључујем гласање: за – 131, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила овај записник.

Стављам на гласање Записник Деветнаесте посебне седнице Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву, одржане 15. септембра 2018. године.

(Народни посланици Демократске странке добацују.)

Зваћемо Наду Колунцију да нас подучи следећи пут како се то махало рукама, ногама. И госпођу Александру Јерков, која је била њена заменица, која је... Кад она не маше, маше она. Има снимака. Ја се тиме не бавим, немам времена. А можемо и да машемо као пропелери.

Закључујем гласање: за – 130, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила овај записник.

Прелазимо на УТВРЂИВАЊЕ ДНЕВНОГ РЕДА.

У сазиву седнице вам је достављен предлог дневног реда седнице.

Прелазимо на одлучивање о хитном поступку.

Стављам на гласање Предлог одлуке о давању сагласности на Одлуку о изменама Финансијског плана Републичког фонда за здравствено осигурање за 2018. годину.

Молим да се изјасните.

Закључујем гласање: за – 131, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Стављам на гласање предлог Посланичке групе „Доста је било“ да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о измени Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Молим да гласате.

Закључујем гласање: за – 124 посланика.

Констатујем да овај предлог није прошао да се уврсти по хитном поступку. Мислим да је требало, али како хоћете.

Извињавам се, прошло је, не треба 126.

Стављам на гласање предлог Посланичке групе Социјалдемократске партије Србије да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Молим да се изјасните.

Закључујем гласање: за – 134, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Стављам на гласање предлог Посланичке групе Српске радикалне странке да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Молим да се изјасните.

Закључујем гласање: за – 140, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је изгласан овај предлог.

Стављам на гласање предлог Посланичке групе Српске радикалне стране да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Закључујем гласање: за – 141, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Стављам на гласање предлог Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о престанку функције председника Основног суда у Сомбору.

Закључујем гласање: за – 130, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Стављам на гласање предлог Посланичке групе Српске напредне странке да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о изменама Одлуке...

Молим посланике из Бодрума да не ометају гласање и да не користе мобилне телефоне.

... Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине ...

Добро, из Солуна.

... Републике Србије.

Молим да гласате.

Закључујем гласање: за – 143, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Стављам на гласање предлог Владе да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о водама.

Молим да се изјасните.

Закључујем гласање: за – шест посланика.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Горан Чабради предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о образовању комисије за утврђивање последице индустријског загађења вода, ваздуха и земљишта по здравље становника града Панчева, општине Бор, општине Обреновац, као и становника општина уз Велики бачки канал (Врбас, Кула, Црвенка, Сивац).

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Стављам на гласање предлог Посланичке групе Двери да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности везаних за нерешавање проблема грађана Републике Србије задужених код пословних банака кредитима индексираним у швајцарским францима.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Група од 60 народних посланика предложила је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог за разрешење Вјерице Радете са функције потпредседника Народне скупштине.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 21, против – осам, уздржаних – нема.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Стављам на гласање предлог посланика Ђорђа Вукадиновића да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о измени Закона о пресађивању људских органа.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Стављам на гласање предлог посланика Ђорђа Вукадиновића да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог закона о изменама и допунама Закона о производњи и промету наоружања и војне опреме.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Прелазимо на предлоге за допуну дневног реда.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о одбрани.

Да ли жели реч?

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Стављам на гласање предлог посланика Радослава Милојичића да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Стављам на гласање предлог посланика Радослава Милојичића да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о јавном информисању и медијима.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Стављам на гласање предлог посланика Радослава Милојичића да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о социјалној заштити.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Стављам на гласање предлог посланика Радослава Милојичића да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о полицији.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Стављам на гласање предлог посланика Радослава Милојичића да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о Војсци Србије.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Стављам на гласање предлог посланика Радослава Милојичића да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у



вези са неовлашћеним прислушкивањем од стране Војнобезбедносне агенције (ВБА), која је без одлуке суда шпијунирала политичке странке, лидере синдиката и поједине судије.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Стављам на гласање предлог посланика Радослава Милојичића да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница, околности и одговорности у вези са увођењем стечаја у Фабрици шинских возила „Гоша“ из Смедеревске Паланке.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о финансирању Аутономне Покрајине Војводине.

Да ли народна посланица др Александра Јерков жели реч? (Да.)

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Наравно да је финансирање Аутономне Покрајине Војводине једно од кључних питања за квалитет живота грађана и грађанки Војводине. Сматрам да морамо повести озбиљну расправу о томе због чега ни дванаест година након усвајања Устава није испуњено оно што је предвидео Закон о спровођењу Устава Републике Србије, а то је да се донесе закон о финансирању надлежности Аутономне Покрајине Војводине. Одмах да се разумемо, немам разумевања ни за претходне владе које то нису учиниле у периоду до 2012. године, али чини ми се да они који данас треба да одговарају на питање због чега се то није десило ни у претходних шест година јесу они који данас чине већину у Скупштини Србије и који ту исту већину у мање-више сличном саставу чине у претходних шест година.

Предлог закона који сам поднела нисам припремила сама; то је предлог закона који је направила Влада Аутономне Покрајине Војводине, који је урађен у оквиру широких консултација које су се у Војводини одржале. Он подразумева да као изворни приходи Покрајине буду дефинисани они приходи који су неопходни за то да Војводина и њена влада чине све да квалитет живота грађана и грађанки Аутономне Покрајине Војводине буде што бољи.

То нису новци који треба да припадну Влади Војводине, то су новци који треба да припадну њеним грађанима. То су новци које Аутономна Покрајина користи, или је користила у претходном периоду, за труднице, за пољопривреднике, за оне који почињу своје послове, за развој општина,

градова. То су новци који грађанима Војводине треба да омогуће да Војводина може да финансира све оно што им Устав гарантује, што је, узгред буди речено, срамно мало.

Кажем да је то Војводина раније користила будући да Војводина и њена влада у последње време издвајају највећи део новца за Београдски фестивал игре. Зли језици и мрзители реформи могли би закључити да је то због тога што су извесне организаторке Београдског фестивала игре здушно подржавале СНС на претходним градским изборима, али ако Влада Аутономне Покрајине Војводине сматра да у Војводини и њеној култури нема других, већих приоритета од Београдског фестивала игре, нека им је на част, али, у сваком случају, те паре које одузимате грађанима...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о уџбеницима.

Да ли народна посланица др Александра Јерков жели реч? (Да.)

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Закон о уџбеницима је један од лоших закона које је министар Шарчевић предложио овде у Народној скупштини, а ви сте га тако лошег усвојили. Због тога сам предложила закон којим би се тај Закон о уџбеницима могао некако поправити.

Не постоје добре речи којима би се могло нагласити колико су уџбеници као основно наставно средство важни за нашу децу која иду у школу. Ситуација је таква да су наши уџбеници застарели, превазиђени, веома често погрешни, да су прескупи, претешки, да нису добри ни за наставнике ни за ученике ни за родитеље и да Влада Републике Србије нема апсолутно никакву намеру да такво стање исправи.

У време мандата претходног министра, Срђана Вербића, за кога ми у Демократској странци немамо много лепих речи, предложен је један закон о уџбеницима. Касније се испоставило да је Вербић, који данас и сам о томе сведочи, био изложен невероватним притисцима од стране извесних издавача који имају монопол у Републици Србији, да су ти притисци долазили из кабинета тадашњег премијера, а данашњег председника Републике Србије, Александра Вучића, који се тиме директно сврстао на страну издавачког лобија и оних који у овој земљи зарађују на томе што ће родитељи у Србији купити апсолутно све што им

наставник каже да је потребно. Александар Вучић је тиме стао на страну оних који рекетирају родитеље, а за рачун издавача уџбеника.

Закон који предлажем заправо говори о томе да наши уџбеници треба да буду прилагођени времену у коме живимо, прилагођени потребама школа, наставника, ученика и родитеља у 21. веку, да треба да буду такви да децу образују за оно што их након завршетка школовања чека, а не да се и сами свODE на начин на који наше школство функционише, а то је да деца пасивно седе за време часа, слушају шта им наставник говори и да њихова оцена у будућности зависи искључиво од тога да ли су добро репродуковали оно што су на часу чули.

Верујем да ви ни овај пут нећете прихватити да се овај закон овако усвоји, али мислим да о овоме макар треба да разговарамо. О овоме макар треба да почнемо да причамо јер је невероватно колико је то и за децу, и за наставнике и за родитеље важно.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Кривичног законика.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Ви сте ми у одговору на посланичко питање дали неколико нетачних информација, ја бих рекла и злонамерних, и молила бих вас да се овај пут уздржите од коментара будући да немате пословничке могућности да коментаришете ово што ћу рећи.

Видим да се колеге лудо забављају и не слушају оно о чему говорим, а ја ћу вам још једном данас рећи да је јуче, 1. октобра 2018. године, истекао последњи рок који је Савет Европе дао Републици Србији да усвоји закон о несталим бебама. Тај рок је истекао још пре четири године. Савет Европе од тада је у неколико десетина наврата упозоравао Србију да мора да усвоји тај закон.

Вама је и сада то смешно, вероватно вам је смешно и када размишљате о томе, али верујте да вам не би било смешно када бисте се видели са неким из било ког удружења родитеља, који свакога дана пишу вероватно и вашем посланичком клубу молећи вас да се сретнете. Верујте, њима је апсолутно свеједно ко је из које странке, ко је за кога гласао и ко је када био у власти. Њима је важна смо једна ствар, а то је да сазнају истину шта се десило са њиховом децом, за коју им је неко рекао да су умрла.

Председница Гојковић, сада је отишла, малопре је обманула грађане рекавши да не звони никада у овој скупштини. Сада видим да је заправо била у праву, потпредседник Маринковић притиска звоно када ви, колеге, треба да гласате за нешто за шта треба да гласате.

Љутите се када се на друштвеним мрежама објављују имена народних посланика који не гласају за неке законе, говорите да је то урушавање институција, говорите да је то исмевање Народне скупштине. Верујте ми, ја нисам чула за веће урушавање угледа Народне скупштине од тога да ви овде седите, смејете се, причате телефоном и чекате да Маринковић притисне звоно да бисте гласали за то да људи којима се десила најгора ствар у животу добију какав-такав приступ истини и правди.

Уместо тога, Влада Републике Србије им је понудила 15.000 евра у замену за истину о томе шта се десило са њиховом децом. Када будете, како је неко рекао, у другој половини октобра гласали за то, размислите да ли бисте гласали за то да вам неко да 15.000 евра а да узме ваше дете, па тада размишљајте да ли ћете притиснути тастер када чујете звоно.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић):** Захваљујем, колегинице Јерков.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 139 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица др Александра Јерков, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о пољопривредном земљишту, који је поднела Народној скупштини 12. септембра 2016. године.

Да ли народна посланица др Александра Јерков жели реч? (Да.)

Изволите.

**АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ:** Захваљујем, потпредседниче.

Закон о пољопривредном земљишту је закон који је усвојен у претходном сазиву Скупштине, али га је предложила иста влада, тада ју је представљала наша колегиница Снежана Богосављевић Бошковић, а и иста већина у овој скупштини.

Тим законом је дефинисано, поред других поприлично проблематичних ствари, и то да се трећина земљишта у државном власништву, у свакој локалној самоуправи у Србији, може дати једном инвеститору, мање-више по слободном избору председника општине или градоначелника, у договору са Министарством пољопривреде, а без икаквог јавног надметања, без икаквих критеријума, без икаквог

поштовања правила и мимо сваке транспарентне процедуре. Пракса је показала оно на шта смо ми упозоравали када је тај закон овде предлаган а ви га, колегинице и колеге, усвајали, а то је да се то земљиште дели углавном одборницима Српске напредне странке, пословним партнерима Српске напредне странке, одабраним тајкунима, људима који су фирме основали свега неколико дана пре доношења одлука о томе да ће добити трећину најбољег пољопривредног земљишта у тој општини.

Да видимо сада у чему је проблем. Проблем је у томе што је, под један, то најбоље пољопривредно земљиште које у тим општинама постоји. Нико од ваших одборника, нико од ваших пословних партнера, нико од ваших тајкуна неће да узме земљиште друге, треће, четврте или пете категорије, сви они узимају земљиште прве категорије. То значи да ви десетине хиљада породица које живе искључиво од тога што обрађују пољопривредно земљиште у државном власништву осуђујете или на то да престану да се баве пољопривредом или да раде као надничари на земљи коју сте поклонили својим одборницима и својим тајкунима.

То што ви њима поклањате, господо, није ваше. То земљиште у Војводини су паори отимали генерацијама од мочвара и направили од њега најплодније пољопривредно земљиште у овом делу Европе. Оног момента када одете са власти, сви ти уговори ће бити раскинути. Вашим тајкунима, вашим одборницима и вашим привредним партнерима та земља ће бити одузета и враћена онима којима припада, а то су војвођански паори. У то будите сигурни.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 142 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица др Александра Јерков, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања, који је поднела Народној скупштини 14. новембра 2017. године.

Да ли народна посланица др Александра Јерков жели реч? (Да.)

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Хвала.

Тешко је одлучити у којој је сфери образовања Српска напредна странка направила већу штету – да ли је то високо образовање, где је цео процес акредитације ставила под директну контролу министра и закон донела искључиво да би један од наших колега могао да акредитује свој нелегални универзитет, који ради већ шест година уз специјалне одлуке

иако не успева да добије ниједну дозволу од надлежних тела која се у овој земљи баве акредитацијом. Да ли је то у средњем образовању, где је увела принудни деџи рад и „продала“ то као дуално образовање и начин да се деца након школе лакше запосле; или у гимназијама, где је након дводневне обуке увела девет нових предмета, за које они који треба да предају апсолутно не знају ни чему служе ни како треба да предају ни како то треба да изгледа. Или у основним школама, где је увела апсолутни хаос кроз непрестане жеље министра да се такмичи и купује љубав, не знам чију, представљајући се као велики реформатор, а да притом те реформе нити су добро осмишљене, нити добро планиране и, у крајњем, нити добро спроведене.

Наше школе су пуне проблема. Мислим да је свима јасно, и наставницима и родитељима, да то како данас школе изгледају није онако како школа у 21. веку треба да изгледа. Највећа лаж која се у том смислу потура јесте да имамо пуно незапослених зато што су наши људи глупи, необразовани, необучени за послове које треба да обављају и да је проблем нашег образовног система у томе што не ствара добре раднике. Ми у Демократској странци верујемо да је проблем нашег образовног система тај што не ствара добре грађане, оне који могу критички да промишљају свет око себе, оне који су опремљени знањима за 21. век, оне који могу да се снађу оног момента када заврше школу и да направе себи будућност, изграде себи живот у овој земљи онакав какав треба да имају.

Наравно, то је ствар око које се не разумемо, око које се, верујем, никада нећемо разумети. Вама добри грађани не требају, јер ви код њих не бисте имали никакве шансе, вама требају само они који ће сутра бити срећни што ће добити посао за двеста евра у некој фабрици чији сте долазак купили. Очигледно, такав систем образовања и правите.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Захваљујем, колегинице Јерков.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 140 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица др Александра Јерков, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа градске власти у Новом Саду у вези са приватизацијом АТП „Војводина“ и изградњом међумесне аутобуске станице у Новом Саду, који је поднела Народној скупштини 20. новембра 2017. године.

Да ли народна посланица др Александра Јерков жели реч? (Да.)

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, потпредседниче.

Сугеришу ми овде колеге да аргументима не допирем до ваше посланичке групе и до посланика из већине, па да видимо да ли ћемо до посланика већине и до њиховог гласа, упркос томе што не притискате дугме, допрети судским пресудама.

Наиме, 9. маја 2013. године Врховни касациони суд донео је пресуду у предмету (за нас Новосађане чувеном и прилично скупом) у коме извесни Илија Девећ тужи Град Нови Сад због тога што је, како он тврди, оштећен у једном послу са Градом и због тога трпи штету од више десетина милиона евра. Ради се о изградњи аутобуске станице, што је нама Новосађанима, нажалост, изузетно добро познато. Кажем нажалост, јер смо већ у неколико наврата плаћали грешке тадашње градоначелнице.

Али да видимо шта је Врховни касациони суд том приликом у том случају утврдио: „Уговор који су закључили парничари“, то су Маја Гојковић и Илија Девећ, „у очигледној је супротности са одређеним друштвеним нормама и начелима облигационог права и у супротности са добрим пословним обичајима. Његовим извршењем би се у већој мери нарушила материјална добра на штету Јавног градског саобраћајног предузећа, а уговорници су притом поступали са лошим намерама, тј. намером да се нанесе штета трећем лицу и омогући корист тужиоцу.“

„Нема сумње да су оба уговорника знала да постоји недопуштен мотив и лоша намера.

„Крива су оба уговорника и њихова кривица је једнака. Она произилази из заједничке воље, намере и циља уговарања.“

„Из досадашњег излагања везаног за савесност, мотив, лошу намеру, недозвољен предмет (чињење) несумњиво произилази да је одговорност уговорника иста, једнака. То подразумева да постоји подељена одговорност за насталу штету у једнакој сразмери.“

Да преведем на српски језик: нама Новосађанима Маја Гојковић дође педесет милиона евра. За оно што је она уговорила, што Новосађане кошта сто милиона евра, за тај посао Врховни касациони суд каже (не Демократска странка, не неки таблоид) да је једнако крива као и онај који је тужи, тако да очекујем од госпође Гојковић да Новосађанима из личних средстава или из средстава странке, видим да имате доста новца, уплати педесет милиона евра, јер ми у Новом Саду немамо апсолутно никакву намеру да плаћамо њен криминал и њен лоповлук.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 137 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланици др Александра Јерков, Балша Божовић и Маја Виденовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о високом образовању, који су поднели Народној скупштини 4. децембра 2017. године.

Да ли народна посланица др Александра Јерков жели реч? (Да.)

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Овај предлог закона заправо је наша подршка петицији коју је покренула научна заједница, иза које је стала Српска академија наука и уметности, иза које је стало више од триста професора, научника и предавача на нашим факултетима. Ради се о томе да су они тражили да се из скупштинске процедуре повуче Закон о високом образовању, односно Предлог закона када је био у процедури, а након што је усвојен, да се тај закон стави ван снаге. Разлог за овакав њихов став и захтев јесте тај што је овим законом, како га је Младен Шарчевић предложио и ви усвојили, апсолутно цео процес акредитације факултета стављен искључиво под контролу извршне власти, а у многим својим сегментима искључиво под министрову контролу.

Ради се о томе да је наш колега, који није присутан, муфтија Муамер Зукорлић, у улози председника Одбора за образовање и у улози власника приватног универзитета који већ годинама не може да акредитује ниједан свој наставни програм, подметнуо свега неколико сати пре почетка гласања и пре почетка скупштинске расправе, преко Одбора чији је председник, амандмане којима је целокупни процес акредитације обесмишљен, измештен из руку оних који се у овој земљи акредитацијом могу бавити и стављен под контролу министра, под контролу Владе и под контролу Српске напредне странке.

Ми овде не пледирамо да говоримо у име Српске академије наука и уметности или оних који су ту петицију потписали, ми се једноставно придружујемо њиховом захтеву. Будући да смо народни посланици, ово је инструмент који нам стоји на располагању. Позивам вас, колеге, да гласате за овај предлог, па да онда заједно дођемо до начина на који се процес акредитације може другачије уредити, јер није муфтијин универзитет вредан тога да се овде срамотите и каљате свој образ. Верујте да има и важнијих ствари од тога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 145 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.



Народни посланик Маријан Ристичевић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за афере повезане са бившим председником СО Смедеревска Паланка Радославом Милојичићем и ненаменским трошењем средстава, који је поднео Народној скупштини 27. марта 2018. године.

Да ли народни посланик Маријан Ристичевић жели реч? (Да.)

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, да почнем једном исправком: Муамер Зукорлић није више муфтија. Али ја нисам доктор ни магистар европских наука, па имам прилику да то објасним докторици.

Ми немамо ту срећу да свештеници СПЦ који се баве политиком скину мантију; дакле, Сава Јањић упорно служи политици Демократске странке и не скида мантију.

Дакле, да демантујем, Муамер Зукорлић није муфтија. А ја га се сећам као муфтије када га је Демократска странка, у којој је и Милојичић, устоличила за главног човека универзитета који је тада основан у Новом Пазару. Ја сам то тада подржао и мислим да без обзира на међунационалне разлике људи имају право да се образују.

По питању велике пољопривреднице, она треба да пита свог колегу пошто се издаје један базен, пошто се издаје термална вода итд.

Морам такође да демантујем, зато што је Демократска странка такође давала земљиште за инвеститоре. Она то не зна, она пати за селом. Лакше је патити за селом него на селу, посебно када село видите само када су локални избори, када треба напасти бирачко место у Попинцима, стати на луди камен и одатле гледати, наравно противзаконито, надгледати изборе, стајати испред бирачких места и грубо се мешати у изборни процес.

Зато ја њој опраштам што не зна да је Демократска странка на тридесет година издавала земљиште, чак и оно које је предмет реституције. То сада више не може. Е сад, то земљиште које је било предмет реституције, које сте ви издали за 30–50 евра по хектару на годину дана, на тридесет година, са годишњом закупнином од 30 до 50 евра, не може да буде враћено претходним власницима. Значи, ви сте историјску неправду, комунистичку, која је извршена над сељацима, легализовали дајући својим људима (то можете да питате и Живковића) на тридесет година инвестиционе сагласности, без икакве потребе и захтева да се на том земљишту неко упосли.

То више није случај. Данас инвеститори морају, пре свега, да имају земљиште које је чисто државно, које није предмет реституције, морају да

се баве прерадом и морају неког да запосле, што код Демократске странке није био случај. Ви сте 300.000 хектара земљишта продали за 50 година, а толико данас држава добија за закупнину само за једну годину.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 145 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Јешић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју, који је поднео Народној скупштини 6. децембра 2016. године.

Да ли народни посланик Горан Јешић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 143 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Јешић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту, који је поднео Народној скупштини 14. октобра 2016. године.

Да ли народни посланик жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 143 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Наташа Вучковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезу на имовину, који је поднела Народној скупштини 15. септембра 2017. године.

Да ли народна посланица Наташа Вучковић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 145 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Наташа Вучковић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о заштити права на

суђење у разумном року, који је поднела Народној скупштини 15. септембра 2017. године.

Да ли народна посланица Наташа Вучковић жели реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 146 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маја Виденовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о електронским медијима, који је поднела Народној скупштини 19. септембра 2017. године.

Да ли народна посланица Маја Виденовић жели реч? (Да.)

Изволите.

**МАЈА ВИДЕНОВИЋ:** Хвала, господине потпредседниче.

Измене Закона о електронским медијима које смо поднели пре готово годину и по дана тичу се онога на шта посланици, превасходно ДС-а и опозиције, указују претходних шест година, а то је да у медијском простору имамо потпуни хаос и да је један од главних криваца за непоштовање закона тзв. Регулаторно тело за електронске медије, за које сам потпуно сигурна да су грађани Србије у неком тренутку мислили да заправо не постоји, да је некаква реч на коју се позивамо због њиховог нечињења. Али нам се онда то регулаторно тело, које није реаговало на говор мржње, на цртање мете, на најгору могућу дискриминацију, на сатанизовање и криминализовање политичких противника, јавило у лику и делу и перу једне чланице Регулаторног тела, усред предизборне тишине. Тада су грађани Србије схватили да то Регулаторно тело за електронске медије заправо ипак постоји.

Знате, када немате институције и када једна власт, односно СНС континуирано пет година ради на урушавању институција, онда посао институција и власт преузима једна странка, односно један човек. Председник Србије, коме у неком тренутку падне на памет да има право да јавност обавештава да није било у реду што је на Јавном сервису у централном „Дневнику“ био заступљен у прилогу којим по његовој оцени није требало да буде заступљен; председник Србије, који говори да ће послати страначку контролу у Јавни сервис зато што је незадовољан како су функционисали реглери, да ли је неко од његових страначких првака био заступљен на добар начин.

Када немате РЕМ и када РЕМ ћути, то је нешто што страшно... Није незнање председнице Владе госпође Брнабић, него брутална злоупотреба. Није национална фреквенција нешто што не мора да се поштује,

национална фреквенција је јавно добро и потпуно је небитно да ли је корисник националне фреквенције државни власник или приватна телевизија. Приватна телевизија у овом случају није приватна телевизија која поштује закон, него је приватна телевизија која је постала оружје у рукама једног човека. А РЕМ, који ћути и не реагује на хушкање, на цртање мета, на најбруталнији могући начин постаје регулатор намера и интереса једног човека, а не регулатор јавног интереса.

Када се тако нешто дешава, онда је основна ствар да ми предложимо измене и допуне Закона о електронским медијима које ће онемогућити простор за злоупотребе, које ће у члановима које смо предложили предвидети да тако нешто не може да се дешава, зато што када нема демократије, када нема поштовања закона, када нема слободе изражавања, тада нема шансе да ово постане демократско друштво.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 138 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маја Виденовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања свих чињеница и околности које су пратиле догађаје који су се десили пре и током полагања заклетве председника Републике Србије Александра Вучића, који је поднела Народној скупштини 20. новембра 2017. године.

Да ли народна посланица Маја Виденовић жели реч? (Да.)

Изволите.

**МАЈА ВИДЕНОВИЋ:** Хвала, потпредседниче.

Да подсетим све колеге народне посланике, за које сам потпуно сигурна да ће својим гласом за стављање на дневни ред, за формирање овог анкетног одбора, показати спремност да ово не буде земља у којој се десило нешто што се десило 31. маја 2017. године... Подсетићу све грађане Србије, који нажалост то јако добро знају, да је то дан када је председник Републике Србије Александар Вучић имао своју другу инаугурацију. То је дан када је у центру Београда, испред Народне скупштине Републике Србије дошло до бруталног напада на новинарке, новинаре и фото-репортере који су радили свој посао, дошли да извештавају о другој инаугурацији председника Александра Вучића.

Предложила сам да се формира анкетни одбор са врло прецизним задацима, како Пословник и налаже. То је анкетни одбор који би требало да утврди неколико веома важних ствари, а то су: да ли је приликом инаугурације која се одржавала 31. маја 2017. године испред Народне

скупштине било ангажовано приватно обезбеђење; уколико јесте, ко је ангажовао то приватно обезбеђење; по чијем налогу су непозната лица физички нападала новинарке, новинаре и фото-репортере који су радили свој посао у дану инаугурације председника Александра Вучића. Такође, задатак овог анкетног одбора је да утврди и зашто присутни полицајци у цивилу и у униформи нису реаговали на очигледно насиље које се дешавало испред Народне скупштине Републике Србије, које су цео свет и грађани Србије имали прилику да виде. Не због тога што је то „лоша порука у свет“ (поштапалица која се често користи), већ због тога што Србија не сме да буде земља која грађанима Србије пласира поруку да је апсолутно допуштено да се физички нападају људи који раде свој посао, да се физички нападају новинарке, новинари и фото-репортери који раде свој посао.

Уколико народни посланици и већина која у овом тренутку чини власт не гласају за формирање анкетног одбора који ће утврдити да ли је заправо у питању била приватна паравојска, да ли је била у питању наредба која је издата припадницима полиције да, под а), организују тако нешто и, под б), не спречавају евидентно насиље које се одржавало, народни посланици ће пружити потпуно јасну поруку да је ово земља у којој не важе закони, да је ово земља у којој важи сила и да апсолутно легитимну мету представљају људи који раде свој посао, а то су новинарке, новинари и фото-репортери.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала – 142 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Маја Виденовић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о буџетском систему, који је поднела Народној скупштини 28. децембра 2017. године.

Да ли народна посланица Маја Виденовић жели реч? (Да.)

**МАЈА ВИДЕНОВИЋ:** Хвала, господине потпредседниче.

Када говоримо о изменама Закона о буџетском систему, заправо говоримо о нечему што, ево, већ три године предлагем овде у Скупштини, а то је да се укине тзв. привремена тзв. забрана запошљавања.

Када кажем тзв. привремена, на то потпуно јасно указује чињеница да се она већ годинама, ево, шеста година, из године у годину продужава, тако да апсолутно нема речи о томе да је привремена мера, него је у питању стална мера. Опаснија од тога јесте врло јасна намера Српске напредне странке и ове власти да за све грађане Србије важи забрана запошљавања, једино не важи за чланове и активисте СНС-а.

Када кажем тзв. забрана запошљавања, грађани су сведоци чињенице да она не важи за свакога, да она не важи за младу научницу, уметницу, која не може да се запосли, која је поштено радила, која је изабрала да се бави професијом која је природно усмерена на државу. Она не може да ради у приватном сектору.

Знате, постоје занимања и то је нешто што, верујем, многе колеге не могу да разумеју... Неки људи у овој земљи су поштено студирали, неки људи у овој земљи су поштено стекли диплому, неки људи у овој земљи су упркос свему што се дешава одлучили да раде у овој земљи и да раде у оним професијама... То су професије, односно области науке, уметности, културе, правосуђа. То су људи који раде у судству, то су људи који раде у тужилаштву, који су природно усмерени да раде у областима које се на неки начин ослањају на државу. Та држава каже – за вас важи, драги грађани, забрана запошљавања, која не важи на пример за Мишу Ваџића, осуђеног екстремног десничара, која нпр. не важи за Томислава Николића, бившег председника, коме се измишља некаква канцеларија, за коју нико овде не уме ни да понови на шта се односи. То не важи за стотине и хиљаде страначких активиста СНС-а.

Али та забрана запошљавања, која оставља хаос у системима, која удара на људско право... Знате, када ви немате у тужилаштву, неколико пута сам о томе говорила, људи из тужилаштва, људи из свих ових области стално контактирају Посланичку групу ДС, људи из просвете, из уметности, из науке... Када ви оставите недовољан број уписничара или дактилографа у тужилаштву, последица тога је да правда грађана трпи зато што они не могу да остваре неко своје право у року који је примерен и нормалан.

Дакле, ова тзв. привремена тзв. забрана запошљавања није привремена; то је стална мера Српске напредне странке да се свакоме ко није члан СНС-а онемогући да ради у областима које су усмерене на државу. Постоји тзв. дискреционо право, некаква комисија Владе која дискреционо одлучује о тзв. изузецима, који се, нећете веровати, сви до једног односе или на оне локалне самоуправе или на оне области у којима је надлежна и задужена Српска напредна странка.

У том смислу, након три године и довољно аргумената, и овај пут вас позивам да гласањем „за“ разговарамо о овој теми.

**ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ:** Захваљујем, колегинице Виденовић.

Стављам на гласање овај предлог.

**ПРЕДСЕДНИК:** Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Маја Виденовић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања свих релевантних чињеница и околности које су претходиле и довеле до одлуке о изручењу турског држављанина курдског порекла *Cevdet Ayaz-a* Турској, као и утврђивања одговорности свих надлежних органа у овом случају.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Предложила сам формирање анкетног одбора, како сте управо прочитали, зато што дубоко верујем да Србија не сме бити земља у којој су људска права мање важна од приватних договора председника две државе, у овом случају председника Републике Србије и председника Републике Турске. Ово мора бити земља у којој су људска права неприкосновена. Грађани су сведоци ...

Зашто је важан овај случај? Не само због драматичне судбине турског држављанина курдског порекла него због поруке коју тај случај преноси свим нашим грађанима. Тај случај говори да држава Србија, односно надлежни органи, институције... А у предлогу за формирање анкетног одбора, који нећу сада понављати и читати, децидно је наведено преко 14 ставки, који су све закони, међународни уговори, међународне конвенције повређени чињеницом да је Република Србија, кршећи све њих и кршећи сопствене законе, дозволила да се мимо сваке процедуре, мимо закона, односно супротно закону, а само због (што је основана индиција) приватног договора, људска права стављају у запећак и бивају кусур, односно поткусуривање у нечему што не би смело да буде.

Против свих ових конвенција које су таксативно наведене у предлогу за формирање овог анкетног одбора, са јасним задатком да се утврди тачно која институција Републике Србије, који одговорни људи у овим институцијама су прекршили... И због чега је турски држављанин коме прети, који је дао признање под присилом (то је утврдио Европски суд за људска права), мимо свих процедура, мимо свих закона, нажалост, изручен Републици Турској.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица.

ГОРАН ЋИРИЋ: Ја ћу данас предложити четири закона која би требало да допринесу, наравно уз ваше разумевање да о томе треба разговарати, праведнијој социјалној и праведнијој регионалној расподели у Србији.

Сведоци смо да је од почетка године до данас, по приступачним подацима, у Србији на раду погинуо 31 радник. Добар део њих није имао уговоре о раду, што значи да су послодавци исплаћивали зараде без пореза и доприноса. Због тога сам већ неколико заседања уназад вама представљао предлог закона о варијабилном порезу на добит правних лица, који би требало да за неодговорне власнике предузећа и недовољно осетљиве за начин на који живе њихови радници уведе таква правила да исплаћују више просечне зараде.

Ево шта подразумева овај предлог: дакле, стопа пореза на добит правних лица је варијабилна и износи 10–30%, а у корелацији је са просечном нето зарадом по запосленом према статистичким територијалним јединицама. Дакле, правно лице које је током претходног пореског периода исплатило просечну зараду од 80 до 150% од просека региона у коме обавља делатност задржава пореску стопу од 15%, до следећег обрачунског периода. Сви они који исплаћују просечну зараду од 80 до 150% од просека у том статистичком региону имају исту стопу, која је у овом тренутку актуелна, али овај предлог подразумева и стимулативну и дестимулативну меру, која би неодговорне власнике предузећа који исплаћују зараду испод 80% од просека обавезали да њихова стопа пореза на добит износи 30%, а за све оне који исплаћују више од 150% од просека у статистичком региону та стопа би износила 10%.

Сигуран сам да би ова мера у једном делу мотивисала власнике предузећа који најчешће на црно исплаћују зараде својим радницима из исплаћене добити да повећају њихове просечне плате, јер ће се и њима то исплатити, јер ће стопа пореза на добит пасти. На такав начин ћемо избећи, макар неким делом, да нам радници не примају плате са доприносима, са исплаћеним порезом, без јасне и мало дуже визије за будућност, јер на такав начин очигледно губимо драгоцене животе у Србији.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени и допуни Закона о порезу на доходак грађана.

Да ли желите реч?

Изволите.



ГОРАН ЋИРИЋ: Дакле, и овај закон је предложен с циљем праведније социјалне расподеле и праведније регионалне расподеле.

Мислим да је важно за све нас да се суочимо са подацима који говоре о просечној плати у Србији, о просечној потрошачкој корпи и о минималној потрошачкој корпи, јер у Србији је присутно сиромаштво, и то у двоструко већој мери од просека земаља ЕУ. То показују подаци и анализе који су доступни и на сајту Владе, који говоре да је 7,3% становништва Србије испод границе сиромаштва, а та граница сиромаштва је означена са 11.000-11.500 прихода по члану породице. За четворочлану породицу са децом испод 14 година та граница сиромаштва је 31.500 динара. Када знамо да је минимална потрошачка корпа 37.000, а граница сиромаштва 31.500, значи, 5.500 недостаје до минималне потрошачке корпе. У тих 31% је оних 7,5%, што значи око 500.000 људи, а по свим статистикама око 25% људи у Србији, дакле четвртина становништва, у великом је изазову и близу границе сиромаштва. Тај проценат је још лошији када се говори о ризику од сиромаштва и ризику од социјалне искључености, а то је укупно 38,7%.

У овом Предлогу закона о измени и допуни Закона о порезу на доходак грађана предлажем да укључимо приходе од дивиденди у приходе подложне обрачуна годишњег пореза на доходак грађана. Досад, ти приходи од дивиденди, дакле приходи од капитала... А знамо да је порез на капитал значајно мањи од пореза и доприноса који се плаћају на рад. Показујемо као друштво какав је однос према капиталу и какав је однос према уложеном раду. Желимо да ту границу негде приближимо. Овај предлог подразумева да се приход од дивиденди укључи у обрачун годишњег пореза на доходак грађана, јер сматрамо да ћемо тиме макар у неком делу успоставити праведнији однос и растуће разлике између екстремно богатих и екстремно сиромашних у Србији смањивати из дана у дан.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 14, против – нико, уздржаних – нема, није гласало – 140 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени и допуни Закона о пореском поступку и пореској администрацији, који је поднео Народној скупштини 13. септембра 2017. године.

Да ли народни посланик Горан Ћирић жели реч?

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Дакле, и ово је закон који има за циљ, још једном кажем, праведнију социјалну расподелу али и праведнију регионалну расподелу.

Мислим да ове податке о прагу сиромаштва у Србији о којима смо говорили треба допунити. Још једном понављам, четвртина становништва у Србији је на граници сиромаштва, у опасности од сиромаштва, а око 35% је оних који су угрожени од сиромаштва али и социјалне искључености.

Овај предлог закона подразумева решење да лица достављају податке, дакле информативну пореску пријаву, два пута у току године, и то 15. јануара и 30. јуна, а у члану 58. додаје се став 2. који гласи: „Подзаконским актом се формира посебан организациони део у Пореској управи, са посебно обученим кадровима, који би, у сарадњи са осталим државним органима (МУП-ом, Катастром, Народном банком Србије, Управом царине, Централним регистром хартија од вредности, АПР-ом, Управом за трезор, Управом за спречавање прања новца), вршио обраду поднетих пријава, као проверу обвезника који нису поднели пријаву“.

Основна идеја је да извршимо ефикасније упоређивање имовине физичких лица са њиховим пријављеним приходима. Јасно је да би овај предлог био у складу са хармонизацијом пореских закона са законом о пореклу имовине. Мислим да свако од нас овде чује стално размишљања, предлоге и макар декларативну спремност за усвајање закона о пореклу имовине, а ово би био један од првих корака који може да допринесе усвајању овог закона и будућој примени овог закона.

Ја сам наводио те примере, и мислим да је потребно да поштено да кренемо од нас самих, о томе колико пореза плаћамо, колике смо порезе пријавили у нашем радном веку и колику имовину имамо на своје име. Просечан народни посланик који је ушао 1992. године у ову скупштинску салу и био посланик до 2012. године, дакле двадесет година, са просечном платом, то се може израчунати, сигурно мањом од петсто евра, али да рачунамо и са тих петсто евра просечне плате у тих двадесет година, за 240 месеци је могао да заради овде 120.000 евра, за двадесет година. Када упоредите имовину многих која је пријављена на њихово име и те приходе на које су плаћали порез, јасно је да је тешко оправдати ту врсту имовине.

Мислим да је потребно поћи од председника државе, од министара у Влади, од посланика, и то јесте начин и припрема за усвајање и примену закона о пореклу имовине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема, није гласао – 141 народни посланик.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић, на основу члана 92. Пословника Народне скупштине, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе, који је поднео Народној скупштини 13. септембра 2017. године.

Да ли народни посланик Горан Ћирић жели реч?

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Дакле, и ово је један од закона који су имали за циљ пре свега успостављање праведније регионалне расподеле.

Знамо да многе наше локалне самоуправе имају велике изазове са својим буџетима и са функционисањем најосновнијих комуналних система. Ово је један од начина да на најједноставнији начин превазиђемо, макар у неком делу, те разлике.

Подсетићу вас да јединицама локалне самоуправе припадају порези остварени на њиховој територији (дакле, из пореза на зараде), а овде је предлог да локалним самоуправама припадају и порези ван њене територије, и то на начин који би био дефинисан у тачки 1) подтачка (6) која би се мењала и гласила: „(6) 74% од пореза на зараде који се плаћа према пребивалишту запосленог, осим за запослене у јавном сектору“, дакле ово решење имамо сада, а додатак је измена, „укључујући општу државу и јавна предузећа, као и 100% удела у порезу на зараде који плаћају запослени у јавном сектору укључујући општу државу и јавна предузећа, једнаког и пропорционалног уделу популације у локалним самоуправама у укупној популацији Републике Србије по последњем попису“.

Да поједноставимо, циљ је, прво, очувати демографски потенцијал на читавој територији Републике Србије. Није праведно, јер највећи део јавних предузећа која пружају услуге свим грађанима Србије имају седишта у највећим центрима у Београду, пре свега у Новом Саду, Нишу, Крагујевцу; на основу пореза на доходак који примају, и у МУП-у, и у Влади, и у Електропривреди Србије и у свим државним органима тамо где је приход највећи, порези припадају управо тим локалним самоуправама, док људи из унутрашњости Србије који финансирају те јавне системе немају никаквих прихода из тог дела пореза.

То је најједноставније уочљива неправилна расподела пореза на доходак грађана и лако бисмо могли да је отклонимо уколико усвојимо овај предлог закона. Зато вас позивам, као одговорни људи можете да допринесете тиме својим градовима јер бисмо тако допринели са неких триста милиона евра, колико се убере из ових прихода, из ових пореза. Када бисмо поделили на седам милиона становника, то би значило 43 евра годишње по глави становника у свакој општини. За општину од 10.000 становника то би значило 430.000 ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о Народној банци Србије.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Предлог закона о измени Закона о НБС је најједноставнији. Дакле, предлог је – члан 86б се брише. Позивам вас да чујете прво како гласи овај члан 86б. О том члану смо говорили и давали исти тај амандман када смо усвајали Закон о НБС, па ћу вам га прочитати. Мислим да је важно да се подсетимо сви ми, а и јавност Србије.

Чланом 86б предвиђено је да „Народна банка Србије, гувернер, вицегувернери, директор Управе за надзор и други запослени не одговарају за штету која настане у обављању послова Народне банке Србије, осим ако се докаже да нису поступали у доброј вери.“ Дакле, нема никакве одговорности за оно што би урадили и учинили као штету која би настала обављањем послова, сем ако се докаже да нису поступали у доброј вери.

„За штету из става 1. овог члана запослени из тог става не могу одговарати ни након престанка радног односа у НБС, односно престанка вршења функције. Народна банка Србије сносиће трошкове заступања лица из става 1. овог члана у судским и управним поступцима покренутим у вези са пословима из тог става.“

Мислим да можемо да се сложимо да је ово заиста нелогичан члан, да једино поменути функционери Народне банке Србије имају ту врсту изузимања од било какве одговорности, а ми смо својим гласом то управо омогућили усвајајући овакав закон, са оваквим чланом. Ако смо бирали те људе и дали им неку врсту одговорности и надлежности, ваљда је логично да у сваком систему очекујете одговорност тих истих људи за оно што доносе као одлуке и за оно што су ефекти њиховог рада. У таквој институцији, која се брине и треба да ради на стабилности цена, која се брине о јавном дугу, која води монетарну и фискалну политику, ми се унапред одричемо било каквог захтева за њихову одговорност. Мислим да то снижава њихову спремност али и њихову опрезност и одговорност којом ће вршити сопствену функцију.

Тиме сте обесмислили ове изборе, скоро смо имали избор вицегувернера, јер због чега смо их уопште бирали ако од њих не очекујемо било какву одговорност? Овде смо им дали мандат а, с друге стране, у Закону о Народној банци Србије у члану 86б одрекли се било

какве њихове одговорности. Због тога је потребно брисати овај члан и позивам вас да то урадимо гласањем за овај предлог закона.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог за разрешење Маје Гојковић са функције председника Народне скупштине.

Да ли желите реч? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за афере повезане за бившим председником СО Инђија Гораном Јешићем и ненаменским трошењем средстава.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, претходни говорник је у вези с овом темом споменуо сиромаштво. Малверзације у Инђији, а и широм Србије, у време владавине Демократске странке довеле су нас до тога да имамо два народа у Србији: „гладанце“ и „голанце“, гладне и голе; да имамо две врсте радника: оне који су добили отказ и оне који ће добити отказ ако они остану на власти. И он је причао о сиромаштву.

Ја овде имам два уговора. Интересантно је како су припадници Демократске странке од поцепаних патика јурнули према стамбеним површинама, мало већим, у Београду и Новом Саду. Ја овде имам два стана: један је у Бечу, стекао га је Горан Јешић, припадник Демократске странке, 160 м<sup>2</sup>. Није га пријавио на време и на суду у Старој Пазови се води поступак због непријављивања имовине. Наравно, суд њихове партије није нашао да ту има корупције и да неко са осамсто евра може да купи стан који вреди преко пола милиона евра, неко ко је заузео позамашну површину у Бечу. Извршена је агресија на Беч и заузета значајна површина у центру Беча.

Овај други стан, у Новом Саду, од 130 м<sup>2</sup>, као и господин Ћирић, они не признају ништа испод сто квадрата; као, љубав према суграђанима, Нишу, Инђији, а онда трком у Београд, два-три месеца плата и тако се из поцепаних патика, из поцепаних фармерки са платама од петсто, осамсто евра дође до значајних површина.

Оно што је мене изненадило јесте да претходни говорник ништа не каже и не покуша да се извини, рецимо, због увреде са сајта Демократске странке која је због ових мојих речи упућена мени. Каже – ви нисте политички противник, ви сте битанга. Нико да се извини.

Нико да се извини РТС-у. Каже њихов председник, овај најновији, овај „привезак од председника“... А ја не знам ни ко им је када председник, то се често мења, ово сада Ђилас промени док си рекао кекс. Каже он: „РТС“, који преноси ову седницу, „ваше право да имате јавну кућу“. Можда је то вама тамо јавна кућа, али, да вас подсетим, нико из СНС ни из моје Народне сељачке странке се тамо није запослио, него тамо раде ваши људи, супруге ваших коалиционих партнера.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог посланика Ристичевића.

Закључујем гласање: за – 11, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен.

Народна посланица Весна Марјановић предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о електронским медијима.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Драгољуб Мићуновић је предложио да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о уџбеницима.

Није ту.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Верољуб Стевановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са ликвидационим поступком „Таково осигурања“.

Није ту посланик.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Дејан Николић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о порезу на додату вредност.

Није ту.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Дејан Николић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о основама система образовања и васпитања.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Дејан Николић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о трговини.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о главном граду.

Изволите.

**БАЛША БОЖОВИЋ:** Захваљујем, председнице Скупштине.

Колеге народни посланици, уважени грађани, ово је предлог који траје већ више од годину и по дана. Ми смо га предложили као посланички клуб и ја лично као део посланичког клуба Демократске странке из простог разлога што је ред да Београђани знају на изборима за кога гласају. То је била наша намера и пре београдских избора, дакле, да имамо изборе за које грађани знају када су расписани и ко је њихов кандидат за градоначелника.

Имали смо ситуацију пре неколико дана да је један од челника у Граду Београду, Горан Весић, изјавио да су Београђани гласали за одређене радове које Град Београд врши како у центру Београда тако и на рубним подручјима, али мање-више у свакој општини у граду Београду, радове са којима се не слажу грађани Београда, радове који ремете живот грађанима Београда. Само једни од тих радова дешавају се у самом центру Београда, у Улици Топличин венац, а почели су пре неколико дана. Јако је значајно да Београђани знају ко је одговоран за радове који су плаћени њиховим новцем из буџета Града Београда; 60.000.000 динара је опредељено за улицу која није дужа од педесетак метара, за један паркић који није већи него овај дом где се одржава седница Народне скупштине, ова сала, пардон.

С друге стране, веома је чудно што ти радови не подразумевају ни грађевинску дозволу, чак немају ни пројекат, а чак немају ни локацијске услове који су неопходни за пројекат. Дакле, очигледно ненаменско

трошење средстава, без икаквих дозвола, где, наравно, инспекција данима не излази на захтев грађана да види о чему је реч. Просто је невероватно да „Водовод и канализација“ не може већ недељу дана да утврди где је тачно квар у раскопаној улици која има свега педесетак метара.

Дакле, ако се на тај начин пере новац, ако се на тај начин извлачи новац, грађани морају да знају ко је за то одговоран. У питању је њихов новац, у питању је буџет Републике Србије и буџет Града Београда, који управо пуне грађани, између осталог, и из тог дела Београда.

Цео Београд се претвара у једну бетонску плочу, која се бесомучно финансира њиховим новцем, а грађани не знају ко је за то крив.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о одбрани.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Ми смо упућивали у неколико наврата на то колико је лоше стање војника Србије. Када причамо о одбрамбеној моћи, ако већ министри из Владе Републике Србије, пре свега министар одбране, дају неодговорне изјаве, када председник подиже борбену готовост због маркетиншких разлога, када се звекца оружјем а штету искључиво имају грађани Србије који живе на Косову и Метохији, грађани Србије који живе на југу Србије, оно што је веома срамотно јесте да 2018. године имате војника Војске Србије који нема стан, чија примања нису довољна да прехрани своју породицу, имате војника који апсолутно нема опрему, чизме, униформу и све што је потребно за свакодневно обављање дужности.

Када војник Србије, који није задовољан својим имовинским стањем, види шта се дешава око њега, да директори имају десетине хиљада евра плату а воде јавна предузећа у Србији, када види колико се новца троши на пројекте који не постоје, немају никакву грађевинску дозволу, никада нису добили употребну дозволу, пројекте који не постоје а троши се новац из буџета који пуне грађани Србије, а он са просечном платом апсолутно не може да одшколује децу нити да им обезбеди сигурну будућност, како онда можемо да говоримо о било каквој стратегији одбране? Како можемо да говоримо о законским актима који се не спроводе? Како можемо да говоримо о томе да желимо да ово буде сигурна земља и да трошимо на стотине милиона евра на војну опрему, на авионе, а војник Србије није задовољан ни својим доручком када је у питању његов живот?



То је ствар о којој не водите рачуна зато што искључиво водите рачуна о маркетиншким разлозима, о својој популарности, о демагогији, о насловним странама у вашим таблоидима. Војник Србије данас представља одбрамбену моћ Србије, а она је на најнижем могућем нивоу у последњих шест година зато што војници пре свега нису задовољни начином на који ова влада третира њих и њихов живот.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у бесправном рушењу објеката у београдској четврти Савамала и утврђивању чињеница о одговорности лица која су извршила рушење наведених објеката.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Ево, прошло је неколико година од када се догодило то чувено рушење у Савамали. До дана данашњег, светски медији су заинтересовани за ову тему, али нису заинтересовани посланици већине у овом дому. Ми смо тражили анкетни одбор да не би свет на нас гледао као да смо нека луда земља у којој неко може преко ноћи да поруши нечије приватно власништво или нечији јавни објекат, а да, с друге стране, апсолутно нико за то не одговара.

Дакле, ако су „фантоми“ рушили Савамалу, онда морамо да знамо ко су ти људи, именом и презименом, и зашто тужилаштво ништа не ради да их стави иза решетака. Морамо да сазнамо чији су багери и чија је опрема, које грађевинске компаније, блиске овој власти, која је учествовала и позајмила машине у рушењу Савамале. Морамо да знамо шта је тачно изјавио једини сведок, кога су везали, мучили, малтретирали током рушења Савамале, који је свега неколико дана након тога, под веома неразјашњеним околностима, преминуо у болници, на ВМА. То је срамотно за грађане Србије, а пре свега за вас који апсолутно немате намеру да покажете ниједан тренутак пажње у односу на нечији изгубљени живот, на нечије незаконито понашање, на разбојништво које се догодило у Савамали. Фантомке, које су остале симбол једне београдске власти коју води СНС, заувек ће остати симбол Српске напредне странке, пре свега, која има већину у Београду и већину у овом парламенту.

Уколико било ко од вас има храбрости, има кичму да устане и заштити уставни поредак у овој земљи, закон у овој земљи, онда нека гласа за овај предлог. Ако нисте кукавице, притисните мимо звонцета дугме и

реците да стојите иза тога да је то криминал, да је то мафијашки подухват и да се тога стидите. У супротном, ваша имена и презимена, свих вас који гледате у телефоне јер немате храбрости да погледате у лице овоме који вам прича, имена свих вас ће заувек бити забележена као једне већине која је учествовала у том разбојничком подухвату. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог и молим посланика да не вређа приликом образлагања свог предлога.

Закључујем гласање: за –10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић је предложио да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Кривичног законика.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Овај предлог закона, то желим да нагласим, који је предложио бивши министар одбране Драган Шутановац, говори о томе да се регистрованим насилницима у породици одузме њихово легално стечено наоружање. Ми смо предложили заједно овај предлог закона; пре свега, Драган Шутановац, али с обзиром на то да није народни посланик, предлог образлажем ја у име посланичког клуба.

Дакле, онеме ко је регистровани насилник у породици, кога полиција заведе као насилника, по овом закону треба по сили закона да се одузме оружје уколико га има, легално стечено оружје за које насилник има дозволу.

Предлог закона смо упутили зато што полиција региструје насилника, не одузме му оружје, он се врати у своју кућу и убије жену, убије децу, изврши кривично дело. После је свима апсолутно небитно зашто нисмо на време реаговали, због чега нисмо могли да спасемо један живот тако што ћемо овај закон ставити на дневни ред.

Ми смо се одрекли тога да о овом предлогу закона, уколико га усвојите и ставите на дневни ред, дискутујемо. Ми смо желели да овај предлог, председнице Скупштине, предложимо вама и, ако га усвојите, да то буде заједнички предлог, који ћемо усвојити сви заједно. Могли смо да спасемо на десетине и десетине живота да смо на време донели овај закон. Ни сада није касно и никада није касно, док год можемо да спасемо макар један живот. Од дана када смо предложили овај закон до данас преко четрдесет живота је изгубљено зато што полиција није имала на основу чега да одузме легално стечено оружје регистрованих насилника у породици. Да је имала на основу чега да одузме оружје, спасли бисмо на десетине живота.

Ја вас молим да спасемо сваки живот, који ће изгубити нечија супруга, неког насилника. То је веома лако уколико донесемо овај предлог

закона, усвојимо га, ставимо на дневни ред данас. У супротном, бићете одговорни за сваки наредни случај у којем нечија супруга изгуби живот и нека жена погине зато што овај закон није усвојен или стављен на дневни ред. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о потврђивању Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Имали смо пре неколико дана ситуацију у којој је један од министара Владе Републике Србије рекао да жели да Уједињени Арапски Емирати буду стратешки партнер, специјални стратешки партнер Србије. Претпостављам да није знао колико су Уједињени Арапски Емирати специјални партнер Србије с обзиром на то да имају статус повлашћене државе, односно повлашћене нације.

Дакле, није нормално да Србија и Уједињени Арапски Емирати имају споразум који ће на крају дозволити да пољопривредна земља у Војводини буде, по специјалним законима и под специјалним условима, предата у руке тзв. арапских инвеститора, који ту земљу нити обрађују нити имају однос према њој, а која је на неки начин одузета паорима и осталим сељацима који су досад вршили обраду те земље и живели од ње.

Није нормално да постоји тај специјални однос и тај посебан уговор између Србије и УАЕ зато што се десило да смо под специјалним условима предали целокупно земљиште центра Београда, једног доброг дела центра Београда, арапском инвеститору Алабару и фирми „Игл хилс“, која је имала оснивачки капитал од сто динара! Земљиште вредности милијарду евра предали смо без иједног динара надокнаде.

Дали смо им јавно финансирање, које плаћају грађани Србије; свака нерођена беба у Србији је већ дужна зато што је предвиђено да се милијарде и милијарде потроше како би се том „специјалном“ арапском пријатељу обезбедили услови да он тамо има своје куполе, своје станове, своје пословне просторе. На крају смо и предали објекте јавне намене: Хотел „Бристол“, Железничку станицу и многе друге објекте.

Питам вас – шта Србија и грађани Србије имају од тога? Шта свако дете које се у Србији роди има од тога? Нема апсолутно ништа. Имају само дугове и трошкове. Свака новорођена беба у Србији је преко 2.500 евра дужна да исплати арапском инвеститору зато што сте ви смислили да неко

мора да добије специјални статус само зато што је пријатељ председника Републике Србије. То једноставно није нормално и ми се овим предлогом залажемо за то да се раскине тај специјални однос и да се грађани Србије ослободе дужничког ропства.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о раду.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Овај предлог популарно је назван – закон о запошљавању младих. То је предлог закона који је у Скупштини већ две године, предлог закона који на неки начин сваком младом човеку, без обзира на то одакле долази, без обзира на то да ли су му родитељи функционери у овој земљи или не, да ли су му родитељи страначки оријентисани или не, да ли имају везу или не, даје и омогућава једнаку шансу и прилику да дође до посла. Није нормално да деца функционера у овој земљи имају предност при запошљавању, а да деца осталих грађана Србије немају исту ту могућност. Дакле, ово је предлог закона који омогућава свакоме једнаку шансу да дође до посла.

Ако знамо да се годишње преко 85.000 грађана одсели из ове земље, онда замислите само колико је младих људи који су у најбољим годинама, који имају животну енергију, имају знање, које ће употребити нека друга земља, друга држава, неки други део света, а да то није Србија.

Веома је важно то што се дешава да без обзира на националну припадност грађани масовно одлазе из Србије. Тако и Мађари, Албанци и сви други у овој земљи, исто као и грађани српске националности, одлазе трбухом за крухом. То су пре свега млади људи, млади људи који нешто знају, који су модерни, способни за живот, који једва чекају да своју енергију уложе у нешто вредно како би ова земља постала модернија и боља него што јесте. Ви очигледно немате слуха за њих, зато они из године у годину у све већој мери одлазе одавде, а ви једноставно нећете да им дозволите ни једнаке могућности.

Имали смо уштеду од пензија за ове четири године; ви сте рекли да се запослило неколико десетина хиљада људи. Питам вас – да ли су се запошљавали унуци и унуке тих пензионера, или су се само запошљавали унуци и унуке, синови и ћерке функционера СНС? То је нешто што ова држава никада неће моћи да вам опрости, младе људе које на овај начин терате из Србије, из ове земље, зато што вам нису по вољи и зато што немате поверења у њих. Њих не можете да слажете, њих не можете да

преварите, они јесу будућност Србије и ми ћемо овај закон, као први, усвојити у неком наредном сазиву у Парламенту, када будемо већина.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Ово је други део закона о запошљавању младих. Он у пракси функционише у Холандији, која има сличан начин како да подстакне запошљавање најмлађих. Дакле, прогресивна стопа доприноса је предвиђена за оне најмлађе, од 15 година све до завршетка студија, односно 29 и 30 година. Дакле, што сте млађи, то сте јефтинији за компанију где конкуришете за посао.

С друге стране, овај закон предлаже и на неки начин обавезује младе људе да што пре заврше своје образовање, да не одуговлаче са студијама, да не одуговлаче са праксом, да не одуговлаче са средњошколским образовањем. На овај начин стављамо у „брзи воз“ оне који су вредни и награђујемо то што су редовни студенти, то што су најбољи ученици. На овај начин их стимулишемо да што пре заврше своје образовање и стекну диплому да би могли сутрадан да буду конкурентнији на тржишту радне снаге.

Овај закон важи до 30. године, од 30. године је стопа за обавезно социјално осигурање као и за све остале. То је позитивна дискриминација када су у питању млади људи, зато што су млади људи будућност – ако они оду из Србије, Србија ће постати земља старих људи. Дакле, овај закон је смишљен да би млади људи остали у земљи и да би их Србија задржала.

Оно што је такође важно јесте да онај ко запосли младог човека с једне стране има једну врсту олакшице, и држави, на неки начин, када уплаћује доприносе за обавезно социјално осигурање, тај радник јесте јефтинији. С друге стране, предвиђа се у овом предлогу закона да сваком младом човеку који има жељу да учи и ради, да поред образовања стекне и неку праксу, држава за то обезбеди џепарац на тај начин што ће му обезбедити трошкове превоза и топлог obroка. То је нешто што би неког младог човека заиста стимулисало, да нема трошкове уколико поред студирања или средњошколског образовања жели да иде на неку праксу.

Ми мислимо да је ово закон који се доказао у пракси у Холандији. Он кошта педесет милиона евра. Мислим да је педесет милиона евра да бисмо задржали младе у Србији веома мало с обзиром на то који новац је

ова држава и ова власт спремна да троши, пре свега на погубне пројекте о којима смо имали прилике да слушамо.

**ПРЕДСЕДНИК:** Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен. предлог

Посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима експропријације и издавања грађевинске дозволе ради реализације пројекта „Београд на води“.

Изволите.

**БАЛША БОЖОВИЋ:** Ми смо против „Београда на води“ зато што сматрамо да је то ружење Београда и дисконтинуитет са историјом Београда, са његовим визуелним идентитетом, са његовом културом, са његовом историјом.

Зашто смо против „Београда на води“? Зато што је прљав, зато што је сумњив, зато што је коруптиван, зато што му није ту место, зато што мења симболе овог града, зато што архитектонски не припада подручју Савског амфитеатра, зато што обезбеђује зараду страном инвеститору који је ваш пријатељ, а не обезбеђује било какву погодност грађанима Београда.

Ми смо против тог пројекта зато што свако рођено дете у Србији треба да плати преко две хиљаде евра, по уговору о изградњи „Београда на води“, да се из буџета издвоје средства за инвеститора који је основао фирму у Србији, „Игл хилс“, са капиталом од сто динара. Са сто динара не можете да купите кафу у Србији! Е, толико је било потребно да се уложи да би неко од Србије и Града Београда добио милијарде евра на располагање. Сто динара, фирма „Игл хилс“ са оснивачким капиталом... А, с друге стране, поклоњено је земљиште у вредности од милијарду евра. Приватни инвеститор има сто динара трошкова, а Србија му поклања Железничку станицу, Хотел „Бристол“ и даје му могућност да изгради 1.700.000 квадрата! Тога заиста нема нигде. То је толико смешно да апсолутно не вреди чак ни трошити речи на то.

То што се свако од вас прави Тоша па не жели да погледа истини у очи не значи да једног дана неко неће одговорати за овај прљави посао. То прање пара које се дешава на „Београду на води“, који сте отворили, поделили кључеве, а нико и даље не живи тамо, то је посебна смејурија. О томе пише не цео регион, него се цела Европа бави тиме. Истраживачко новинарство, које је на ниском ступњу развоја у Србији, може да се угледа на истраживачко новинарство Европске уније, које о овом пројекту пише са таквим подсмехом и цинизмом да ћете, драги пријатељи, остати упамћени као људи који су гласали за тај пројекат.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о Војсци Србије.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Ово је још један закон који говори о регулативи која није усклађена када је у питању Војска Републике Србије. Ми смо се залагали за то да кућу градимо од темеља, не од крова, да реформишемо оброке војника, да реформишемо њихов свакодневни живот, да им обезбедимо место где ће да станују, да им обезбедимо услове за нормално функционисање њихове породице, да им обезбедимо основну опрему, чизме и униформу, како летњу тако и зимску, а тек након тога да уђемо у, што се каже, набавку тешког наоружања.

Ми смо кренули отпозади: купили смо неке авионе, за које министар тврди да су генерација „четири плус“, који никад нису постојали у Србији. С друге стране, платили смо их толико да су исти ти авиони били duplo јефтинији у Украјини, која продаје исте те „мигове“, са истом могућношћу да добију опрему и буду генерација „четири плус“. Због чега је Србија бацила толике паре на неке „канте“ које је после морала поново да реновира, репарира и поправља, то никоме није било јасно. Купили смо авионе, као једина земља у региону, који нису били у возном стању, у стању летења. То је, мислим, јединствени пример у историји стратегије одбране једне земље – да је купила авионе који нису дошли тако што су слетели на аеродром, него су дошли друмским саобраћајем, тако што су превожени у деловима. Е то је оно што је срамота када причамо о стању у Војсци Србије и то је оно што је срамота када причамо о томе на који начин се данас Војска Србије суочава с проблемима, и са каквим.

Ваше је, наравно, као и све што сте урадили у претходних шест година, да расподељујете средства на начин на који ви мислите да треба, али ми ћемо увек упућивати да то није у складу с јавним интересом и да то није у складу са лечењем деце у иностранству. То није у складу с интересима породица које своју децу немају како да излече, немају новца, а држава у тај фонд не уплаћује довољно средстава. Али, с друге стране, купују се авиони који не могу да лете, па после још толико новца треба да дамо за те авионе да би успели да полете.

Како да вам кажем, то је замена теза, то је демагогија у којој ми не учествујемо, али, у сваком случају, опет кажемо, сваки од уговора ће бити пречешљан првог дана када будете пали с власти и неко ће морати да одговара за то.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Није прихваћен предлог.

Посланик Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности у вези сумњивих трансакција Српске напредне странке (СНС), као и због сумње на праће новца током парламентарних избора 2014. године и председничких избора 2017. године.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Предложили смо формирање анкетног одбора да бисмо знали како се финансира, да знамо где се то сретну двојица у кафани па шапућу један другом на уво „ево, уплатићу по осамсто евра“, да видимо ко су ти људи и одакле им новац, ко им је дао кеш да уплате, с обзиром на то да, по закону, једини могући начин финансирања јесте управо тај.

Међутим, ви кријете оно што Агенција за борбу против корупције сматра да није у складу са законом. Ви кријете спискове људи, под број један, који су уплаћивали по четрдесет, педесет, сто хиљада динара, а с друге стране, не говорите одакле тај кеш који сте дали тим људима, хиљадама њих, да уплате на рачун Српске напредне странке.

Дакле, бавите се политиком као странка у Србији, Српска напредна, која крије своје изворе финансирања, која крије начин на који набавља новац који се после уплаћује на рачун Српске напредне странке. То каже и ваш председник, то не кажем ја. Дакле, ја сам предложио анкетни одбор да бих помогао Александру Вучићу да пронађе начин на који ви коруптивно скупљате новац за вашу кампању. Јер просто је невероватно како се нпр. тужилаштво није сетило да провери или пита неког – одакле теби, шефе, као неке ко прима социјалну помоћ, 50.000 динара да уплатиш Српској напредној странци пред изборе, шта си то продао, који је то новац уплаћен и одакле, какво је његово порекло итд.? То вас апсолутно не занима, али то је нешто што би требало да занима сваку државу којој је стало до владавине права.

Ја мислим, ако је председнику Републике Србије стало до владавине права и до поштовања закона, он прво треба да реши корупцију унутар Српске напредне странке. Како је могуће да су сви износи исти? Неколико хиљада, десетина хиљада износа по 50.000 динара. Онако су се грађани договорили да сви уплате исти износ? Дакле, потпуно је смешно говорити о финансирању Српске напредне странке зато што је очигледно у питању „црни новац“, који ви не знате како да објасните.



ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о куповини више од 700 нових путничких возила марке „школа“ Министарства унутрашњих послова.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Ово је кратко питање. Влада Републике Србије одлучила је да купи седамсто аутомобила марке „школа“, које ће користити Министарство унутрашњих послова, непосредном погодбом, дакле без тендера, под број један.

Под број два, не знам да ли сећате али ми имамо у Србији фабрику „фијата 500Л“, која је била и јесте и даље у кризи. Било је говора да ли ће продужити уговор, да ли неће продужити уговор, да ли ће затворити погоне, да ли неће затворити погоне. Поред фабрике „Фијат“ у Крагујевцу и возила 500Л, Министарство унутрашњих послова купује седамсто возила марке „школа“ од фирме која увози „шкоде“ из неке друге земље у Србију. Да ли ви сматрате да је то нормално? Да ли сматрате да је то у реду? Знам да вам је смешно, а, верујте ми на реч, и мени је смешно.

Дакле, тај аутомобил „фијат 500Л“ користе полиције и полицијске управе многих градова по Европи, превасходно у Италији. Како је њима аутомобил „фијат 500Л“ добар, како то да је јефтинији од „шкоде“, а ви сте се ипак одлучили за „шкоду“, и то непосредном погодбом Владе, без тендера, без јавних набавки? Платили сте новцем грађана нешто што је тајна. Колико је аутомобила можда неко добио том непосредном погодбом, шта је некеме учињено приликом те непосредне погодбе?

Смешно је, господине Арсићу, знам да је смешно. И мени је смешно, верујте ми на реч. Поред фабрике аутомобила у Србији, ви купујете седамсто аутомобила марке „школа“. Патриотски, нема шта. Од вас се и није очекивало другачије.

Дакле, овде је у питању предлог за формирање анкетног одбора како бисмо евентуално дошли до истине, или можда неком наредном приликом скренули пажњу неком од ваших министара да не купује баш аутомобиле непосредном погодбом, мимо тендера, марке која се не производи у Србији. Пошто сте ви велики националисти, велике патриоте, очекивао сам да ћете купити „фијат“, али то очигледно није случај с вама.

Смешно, господине Арсићу, јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези прескупе реконструкције Трга Славија и изградње музичке фонтане.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Тако је, то је за Београђане важна тема, председнице. Зато смо и предложили анкетни одбор, да видимо како је могуће да на једном сајту који се зове, не знам, „Али-баба“ иста та фонтана, или слична, кошта неких десет или петнаест пута јефтиније него ова коју сте изградили на Тргу Славија; због чега се распада цео трг око те фонтане, који је скоро завршен; која фирма је добила посао и због чега се није вршио надзор.

Како је могуће да имамо музичког уредника фонтане на Славији? Причало се да је то, чини ми се, Леонтина, не знам тачно како се презива естрадна уметница, која за неку своту, 100.000-150.000 динара, уређује, она или неко ко је на челу те комисије за музичко уређивање те фонтане. Дакле, прима толику своту новца, а тамо се пуштају, како да вам кажем, неке песме или нека музика која апсолутно није у складу ни са чим.

Знаете колико путева у Србији треба да се поправи, колико улица треба да се асфалтира, многи у Београду, многи у Србији немају асфалт, а ви два милиона евра дајете на једну фонтану. Дакле, многе улице у ширем рејону Београда немају ни први а камоли други асфалт, ни први асфалт немају, а два милиона евра је потрошено за фонтану којој не може да се приђе и за реконструкцију Трга Славија, који је требало да има неке подземне пролазе да би био безбеднији за пешаке и за саобраћај. Ви сте од свега тога одустали, и од подземних пролаза и од безбедности за пешаке и од бржег протока саобраћаја, а за тај новац сте изградили само фонтану, па смо ми желели да питамо – ко се уградио на тој фонтани и колико?

Анкетни одбор да се организује, па онда да додајете на том анкетном одбору, а не овако да се правите храбри јер немате храбрости да изађете анкетном одбору на црту. Ваш кукавичлук и корупција коју штитите и браните су очигледни и из тог разлога знам да нећете гласати за овај анкетни одбор, али грађани Београда имају право да знају на шта се троше њихове паре. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о начину на који је министар одбране у Влади

Србије, господин Александар Вулин, стекао стан у Београду од 107 м<sup>2</sup> у вредности од 244.620 евра.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Пре неколико дана сретнем човека на улици и он ме пита – а зашто заборављамо ствари и афере које су се дешавале у ових шест година? Ови предлози анкетних одбора су доказ да нисмо заборавили ниједну ствар. Ово је чувена афера „Тетка“, а питање је да ли постоји негде у Канади та тетка, која се тридесетак пута возила авионом од Канаде до Србије и у кешу позајмљивала новац министру одбране Александру Вулину, који је тако тим новцем купио стан од, чини ми се, 107 квадратних метара.

Постоје професори, постоје признати стручњаци, који у Србији раде двадесет или тридесет година а немају стан и не могу да га стекну преко ноћи; постоје врхунске архитекте, уметници, они који су освајали међународна признања и награде, а немају своје станове, али министар Вулин преко ноћи заради стан тако што му нечија тетка позајми новац.

Дакле, ово је доказ да нисмо заборавили ниједну ствар, ниједну аферу коју сте направили, ниједну крађу која је више него очигледна, ниједну корупцију која је више него очигледна. Ово је само списак ствари и ови анкетни одбори служе као подсетник вама, да знате, када увече легнете да спавате, да списак постоји и да свако од вас ко је направио било коју коруптивну аферу или било који новац скембао... Није претња, верујте ми, него обећање, ово је обећање да ће свака ствар бити разрешена до краја: од „Београда на води“, Савамале, од разних тетака, разних стрина и шурњаја, до разне имовине коју су стекли функционери у последњих шест година, а тужилаштво једноставно ћути и полиција окреће главу као да се то не дешава. Ово су спискови функционера и министара Владе Републике Србије, који ће кад-тад доћи на дневни ред. Ја знам да вам је сад смешно, али ко се последњи смеје, најслађе се смеје. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са пројектом инвестиционог улагања у пољопривреду између Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа градске власти у Београду у вези са потписивањем уговора о изградњи спалионице на депонији у Винчи.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Дакле, када је у питању депонија у Винчи, десило се то да ће, несразмерно улагању, приватни инвеститор зарађивати много више него што је то неко могао да претпостави, а грађани Београда ће имати већу цену услуге одвожења смећа, које је иначе у Београду катастрофално, и одлагања отпада, и то ће плаћати из свог џепа. Постоји уговорена зарада за приватног инвеститора. То значи да приватни инвеститор не може да пропадне, јер ако заради у једној години мање него што је предвиђено уговором, онда му то надокнађује буџет Града Београда.

Зашто су градске власти потписале овакав уговор? То је, верујем, питање за анкетни одбор и за овај парламент. Огромна улагања која Град финансира имају за резултат то да ће приватни инвеститор зарађивати, а не Град Београд. На неки начин, из буџета Града Београда олакшавају се послови приватном инвеститору када је у питању спалионица у Винчи. Све ово значи да ће се повећати цена и рачуни грађана за ставку одвожења смећа, и то ће врло брзо погодити грађане Београда.

Ово је само један пример који нећемо заборавити и који ће кад-тад дочекати светлост дана. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница у вези са трговином људским органима са територије Косова и Метохије, тзв. жута кућа.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Ово је веома озбиљно питање за државу Србију и за сваку власт. Ово је озбиљно питање и за владајућу већину и за опозицију – да ли ћемо прећи и да ли прелазите преко овога, преко злочина који је починио, за који је заправо окривљен Рамуш Харадинај, као председник косовске владе, за злочине које је починио над недужним становништвом, највећим бројем српске националности? У питању су, такође, и Роми и Горанци.

Да ли ћемо дозволити да Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије има све непобитне доказе, а да још увек није контактирано с

хашком канцеларијом и нису предати сви подаци које је сакупило Тужилаштво за ратне злочине? Зашто Влада Републике Србије о томе ћути? Зашто Влада Републике Србије ћути на сумњу да је у ратним злочинима учествовао и Хашим Тачи? Зашто Влада Републике Србије трпи и не штити оне чије смо слике имали прилике да видимо испред Скупштине Републике Србије, који се воде као нестали, који никада нису пронађени, чији су органи извађени, који су на мучки и бруталан начин убијени?

Трговало се органима грађана Републике Србије током 1999. године и рата на Косову. Киднаповани су, мучени, брутално убијани и на крају су им одузимани органи, којима се трговало на црном тржишту органа у свету. Комисија Дика Мартија, која је утврдила да постоје непобитни докази, покренула је истрагу, али убрзо је заташкана. Али зашто ћути Република Србија? Зашто ћути Влада Републике Србије? Зашто СНС ћути када су у питању грађани Србије којима су одузимани органи? Зашто?!

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, искључила сам вам микрофон зато што вичете.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да овај предлог није прихваћен.

Посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница око приватизације крушевачке фабрике ИМК „14. октобар“.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до људских жртава и материјалне и нематеријалне штете у поплавама на територији Србије 2014. године.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница око приватизације ПКБ-а.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до паљења амбасада Сједињених Америчких Држава и Савезне Републике Немачке, које су нападнуте 21. фебруара 2008. године током протеста „Косово је Србија“, као и одговорности како бивших тако и садашњих носилаца највиших државних функција.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Занима нас због чега тужилаштво није покренуло свеобухватну истрагу и позвало оне политичаре који су имали директну одговорност за паљење амбасада током протеста „Косово је Србија“ у Београду, који су хушкали разне екстремне групе, екстремно националистичке, имали нацртане мете, имали објекте који су били предвиђени за паљење и рушење, а полиција, која је одрадила свој посао и предистражни поступак до краја, никада није била подржана од стране тужилаштва, које је имало апсолутно све податке, све доказе а никада није процесуирало оне говорнике на митинзима који су хушкали на најгоре злочине, оне најекстремније, који су били добро организовани и припремљени данима пре тога.

Не ради се само о нечијој имовини, у питању су две стране земље, не тако мале и не тако немоћне, као што су Америка и Немачка, које су кључне за будућност Србије, које су кључне када је у питању партнерство са Србијом. С друге стране, Србија није урадила ништа да заштити њихову имовину и да све оно што се догодило процесуира до краја. Мислим да је ово важно због цивилизацијског лица Србије пред светом. Влада Републике Србије је дужна да с овим заврши једном заувек, да видимо ко је, на који начин и под којим околностима утицао на паљење, када је изгубљен један живот, поломљен цео Београд и направљена огромна материјална штета.

Ако вас само подсетим и на један вид прогона који су доживели чак и грађани ромске националности те вечери, па чак и неки медији, чак и неки новинари, ствара се утисак да Србију апсолутно није брига да ли ће имати чисто, европско лице или ће заувек ћутати о оваквим стварима које су ружиле њено лице пред целим светом. Ово је веома важна ствар, у питању је дигнитет нашег народа. Из тог разлога сматрам да је овај анкетни одбор више него потребан.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са изградњом фабрике кинеске компаније „Меи Та“ у Баричу.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Инвестиције СНС у последњих шест година прете да од Србије направе кинеску мензу. Дакле, сто хиљада евра су били трошкови за једно радно место радника на траци, који прима плату 200-250 евра. Са том платом не може да преживи апсолутно нико данас у Србији, ни сам човек и радник као такав, а камоли и његова породица. С обзиром на оно што је обезбедила Општина Обреновац, с обзиром на оно што је обезбедио Град Београд и улагања Републике Србије, преко сто хиљада евра смо платили једно робовско радно место.

Када сам говорио да су кинески инвеститори изабрали Србију зато што су радници у Србији постали јефтинији него они у Кини и када сам та радна места проглашавао робовским а инвеститоре из Кине робовласницима, ви сте се извињавали амбасадору Кине и говорили како то ви не мислите, како је то рекао један опозициони народни посланик.

Ја сам то рекао. То сам рекао сада, рекао сам то и тада. Ја стојим из тих речи зато што сматрам да се на овај начин прави робовска радна снага у Србији, да је Србија земља која има добре раднике, који не заслужују да раде на траци десет сати у пеленама и да не могу да оду ни у тоалет, који се малтретирају, држе у стројевима, а који у топлим оброцима, баш у овој фабрици „Меи Та“, имају храну у којој су црви, бајату храну коју једу црви.

Дакле, то је слика и прилика радничких права у Србији данас. Из тог разлога ова срамота, коју ви проглашавате развојем, прети да од Србије заиста направи кинеску мензу. То је оно што је велики проблем за будућност ове земље.

Ми се не слажемо с овим концептом развоја. Ми смо рекли да је у питању образовање, владавина права, поштовање Устава и закона, да су то предуслови за стварање повољног економског амбијента, да најбоље задржимо у земљи како би просечна плата била осамсто евра, а не да се хвалите радним местима где је плата двеста евра. То је суштински концепт, који је потпуно другачији у односу на вас. Ви сте изабрали да тлачите људе у Србији. Ми бирамо добро образовање за најмлађе и да најмлађи и најбољи остану у земљи како би своју енергију и своје знање употребили у овој, а не у некој другој земљи. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са потписивањем уговора за пројекат „Београд на води“.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Што се тиче уговора о „Београду на води“ који је потписан од стране Владе Републике Србије, овлашћење за то је добила тада министарка Михајловић, овлашћење од председника Владе Републике Србије Александра Вучића, коме је нагло позлило па није успео да дође на потписивање тог уговора већ је овластио госпођу Михајловић. Тада сам тврдио да је Александар Вучић, као добар правник, схватио о чему се ради када је у питању уговор о „Београду на води“, те га са намером није потписао он него је послао госпођу Михајловић да га потпише, јер је врло брзо након тога министарка Михајловић од мене лично добила тужбу, која је завршила у Тужилаштву за организовани криминал а која се тичала евидентног злочина корупције који стоји у том уговору.

Ствар је у следећем: компанија која је имала оснивачки капитал од сто динара, која није уложила ни један једини евро, има 68% заједничког удела у „Београду на води“, а Србија, односно Влада Србије, са милијардама евра, које ће тек да плаћају грађани из свог новчаника, има свега 32% удела у заједничком предузећу „Београд на води“. То је не само несразмера него говори о размери корупције и лошег посла који је закључила Влада Републике Србије.

Јавно правобранилаштво је морало да реагује када је у питању овај уговор. Овај уговор мора да се прогласи ништавним јер није у складу са законима Републике Србије и Уставом Републике Србије. Из тог разлога је ваш пословни партнер предвидео арбитражу у Бечу која је задужена за раскидање овог уговора, те је на неки начин овај уговор веома тешко раскинути. Када би држава Србија раскинула овако штетан уговор по себе, морала би да исплати сигурно неколико милијарди евра Алабару, који је лични пријатељ вашег председника странке. Дакле, овај уговор ћемо поништити првог дана доласка на власт, то обећавам.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за афере повезане са бившим министром одбране Драганом Шутановцем и ненаменским трошењем средстава.



МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, да безобразлук боли, претходни говорник би јаукао од бола, мислим да би завршио у болници. Наиме, он је пре неки дан на свом „Твитер“ налогу написао мени: „Пали, мајмуне“. Ево, то може да се види. Мене су родитељи, који су патријархални, учили да је Бог створио људе; њега су његови родитељи вероватно научили да је постао од мајмуна. Ја с тим не могу да се сложим.

Он је овде оптужио нас за све и свашта. Правник из кафића „Бонафидес“, тамо је завршио заједно са Водинелићком неки комбиновани факултет, рекао је, најгоре у свему, да смо ми подржали терористе који су вадиле Србима органе. Његова власт, у којој је био и његов отац, чувени Зека Божовић, и то веома близак премијеру Ђинђићу, то ја тврдим, пустила је 2.108 албанских терориста 21. 3. 2001. године, Дреничку групу, Таковичку групу; браћу Мазреку су пустили последње, 22. 3. 2002. године. Они су, уз учешће његовог оца, пустили албанске терористе који су Србима вадиле органе, а сада покушавају да оперу одговорност и пришију је нама.

Даље, он нас је овде оптужио за прање пара. *Global Financial Integrity* каже да је до 2010. године из Србије изнета 51 милијарда долара. У ту 51 милијарду спада и господин Шутановац или „Зграбиновац“ – за плац је дао 272.000 евра, 300.000 му је затечено на рачуну, кућа 157 квадрата, стан 329 квадрата. Поред тог стана, има и Балша стан. Неко има тетку, неко има Мију. Проверите моју тврдњу. У истој згради где је Шуле, и Балша има стан, а води се на извесну Мију. Даље, колекција сатова, колекција слика итд. То је прање пара од оне 51 милијарде. Тако су направили сиротињу. Тако су војнике оставили тада без доручка, тако су их оставили без топова, оружја итд.

Данас када уђете, а данас им је Веселиновић Јанко председник, у њихову организацију, не знате да ли сте ушли у политику или у криминал. То је један савез лопужа, превараната и љотићеваца. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са уговором Републике Србије и фирме *Al Rawafed International Investment*.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница, околности и одговорности за неистинито приказивање стања у вези са нивоом афлатоксина у млеку и кукурузу, које је изазвало велику материјалну и нематеријалну штету у Републици Србији 2013. године.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у вези са потписивањем уговора између Владе Србије и *Etihad Airways* у вези са оснивањем предузећа за авио-саобраћај *Air Serbia*.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – четири, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности у вези са могућом злоупотребом и корупцијом у оквиру Железаре Смедерево 2015. године, при чему је настао губитак од око 150 милиона евра на годишњем нивоу.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – три, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Поштовани посланици, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, сада одређујем паузу у трајању од једног сата.

Настављамо са радом у 15.00 часова. Хвала.

(После паузе – 15.00)

**ПРЕДСЕДНИК:** Молим посланике да седну, убаце своје картице и омогуће нам да наставимо наш рад.

Молим посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице да проверимо кворум, да бисмо наставили да радимо.

Молим посланике, поготово посланике владајуће већине, пошто на екрану има много мање него што вас има у сали, да убаците своје идентификационе картице да могу да утврдим кворум за наставак рада. И то вас молим да урадите доста брзо.

Одређујем паузу у трајању од десет минута и молим да позовете ваше колеге да дођу у салу да наставимо са радом. Хвала.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланици, молим вас да још једном убаците своје картице у посланичке јединице.

Одређујем паузу још десет минута.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланици, молим вас да убаците своје картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Захваљујем, посланици. Наставак рада је сутра у 10 часова.

(Седница је прекинута у 15.35 часова.)